

3(159)

ZIELONAGÓRA, marzec 2008

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

wybory 2008

Uniwersytet Zielonogórski

GORZÓW WLKP.

ŚWIEBODZIN

GUBIN

SULECHÓW

WOLSZTYN

LESZNO

LUBSKO

ZIELONA GÓRA

NOWA SÓL

ŻARY

ŻAGAN

POLKOWICE

LUBIN

ZGORZELEC

LEGNICA

UNIwersYTET ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA

ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Saperko

WSPÓŁPRACA

Krzysztof Białas-Heltowski, Joanna Borgensztajn, Marek Dankowski,
Agnieszka Gąsiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rożewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w marcu 2008

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze:

Wybory na kadencję 2008/2012	4
Prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski	6
Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński	6
Dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ	7
Dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ	8
Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ	9
Z obrad Senatu	10
Zarządzenia JM Rektora	13
Jak notatki znalezione na marginesach dzieła Kopernika uczyniły z astrofizyka historyka astronomii	14
Wiadomości wydziałowe	16
Wydział Artystyczny	16
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	20
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	21
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	23
Wydział Mechaniczny	25
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	28
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	28
bUZ minął już półmetek	30
Konkurs na logo Naukowego Koła Mostowego rozstrzygnięty	31
Karnawał z muzyką	31
Spotkanie Zarządu ZNP z JM Rektorem	33
Nowości wydawnicze	33

Najważniejsza część wyborów już
za nami. „Stary” nowy rektor
1 września br. rozpocznie pierwszą
w historii czteroletnią kadencję.
Więcej czasu to gwarancja realizacji
planów i zamierzeń.
A te chyba odpowiadają wyborcom,
bo prof. Cz. Osękowski wygrał
wybory zdecydowaną większością
głosów (108 głosów na 133
obecnych elektorów).
To o 5 głosów więcej niż w wyborach
indykacyjnych 27 lutego. Niemal
całe władze rektorskie pozostają
bez zmian. Jedynie na stanowisku
prorektora ds. nauki i współpracy
z zagranicą prof. J. Korbicza, który
z przyczyn formalnych nie może po
raz kolejny pełnić tej funkcji,
1 września zastąpi
prof. T. Kuczyński.

W tym numerze będzie właśnie
o wyborach, ale nie tylko.
Warto zwrócić uwagę na tekst
przygotowany na podstawie eseju
Owena Gingericha *Jak notatki
znalezione na marginesach dzieła
Kopernika uczyniły z astrofizyka
historyka astronomii*. Warto, bo
23 czerwca prof. Owen Gingerich
zostanie Doktorem Honoris Causa
Uniwersytetu Zielonogórskiego!

esa

Wybory na kadencję 2008/2012

19 marca Rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2008/2012 wybrany został **prof. dr hab. Czesław Osękowski**. Rektor – elekt uzyskał 108 głosów.

Prof. dr hab. Czesław Osękowski był jednym z dwóch kandydatów, jaki został wyłoniony w wyniku głosowania indykacyjnego, które odbyło się 27 lutego. W głosowaniu indykacyjnym zgłoszono 17 kandydatów na Rektora. Osobami, które uzyskały 10 % głosów, byli:

- prof. Czesław Osękowski – 103 głosy,
- prof. Józef Korbicz - 13 głosów.

Osoby, które w tajnym głosowaniu indykacyjnym wskazało jako kandydatów na rektora przynajmniej 10% głosujących przeszły do głosowania właściwego, stając się kandydatami na Rektora, po złożeniu w terminie 3 dni UKW pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na kandydowanie i w razie wyboru objęcie stanowiska. 27.02.2008r. Uczelniana Komisja Wyborcza

otrzymała pisemną zgodę prof. Cz. Osękowski-
go, tym samym został jedynym kandydatem na
Rektora UZ.

Również 19 marca zostały przeprowadzone wy-
bory Prorektorów. I tak:

Prorektorem ds. Studenckich Uniwersytetu Zie-
lonogórskiego na kadencję 2008/2012 został wy-
brany **dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ,**

Prorektorem ds. Jakości Kształcenia Uniwersy-
tetu Zielonogórskiego na kadencję 2008/2012
została wybrana **dr hab. Wielisława Osmańska-
-Furmanek, prof. UZ,**

Prorektorem ds. Rozwoju Uniwersytetu Zielono-
górskiego na kadencję 2008/2012 został wybrany
dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ,

Prorektorem ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję
2008/2012 został wybrany **prof. dr hab. inż. Ta-
deusz Kuczyński.**

Przed nami jeszcze:

- do 10.04.2008 - wybory wybieralnych członków
Rad Wydziałów
- do 15.04.2008 - wybory wybieralnych członków
Rad Instytutów
- do 25.04.2008 - wybory Dziekanów i Prodzie-
kanów
- do 10.05.2008 - wybory członków Senatu.

Ewa Sapeńko

REKTOR

Prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski ma 56 lat. Urodził się w Gubinie, obecnie województwo lubuskie. Jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Ukończył studia politologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim. Tam też w 1983 r. uzyskał stopień doktora politologii. Habilitował się w 1995 r. z nauk humanistycznych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 2000 r. uzyskał tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych. W 2001 r. został profesorem zwyczajnym. W pracy naukowej zajmuje się pograniczem i stosunkami polsko-niemieckimi w XX wieku, dziejami Ziemi Lubuskiej, historią polityczną Polski i powszechną XX wieku, integracją europejską. Jest autorem 8 książek, ponad stu artykułów naukowych oraz dziewięciu redakcji prac zbiorowych. Jego książki i artykuły naukowe ukazywały się m.in. w takich wydawnictwach jak Poznańskie, Sejmowe, większości wydawnictw uniwersyteckich w kraju oraz w wydawnictwach niemieckich (Freie Universität w Berlinie, Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą oraz Uniwersytetu w Osnabrück).

Dotychczas wypromował dwunastu doktorów. Napisał ponad sześćdziesiąt recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, opinii w postępowaniu o tytuł naukowy oraz superrecenzji na zlecenie Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych, dwie recenzje w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa*. Wygłaszał referaty na osiemdziesięciu konferencjach naukowych, z których ponad połowa miała międzynarodowy charakter. W 1997 r. był konsultantem naukowym programu badawczego pt. *Odra jako krajobraz kulturowy* realizowanego przez rządy Polski i RFN. Uczestniczył w czterech polsko-niemieckich grantach naukowych i w pięciu polskich. W latach 2001-2004 pracował w polsko-niemieckim zespole opracowującym koncepcję przestrzennego zagospodarowania pogranicza polsko-niemieckiego do 2020 roku. Był jednym z czterech polskich ekspertów.

Od 1983 r. związany z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Zielonej Górze. W latach 1994-1999 był zastępcą dyrektora Instytutu Historii WSP ds. Naukowych, w latach 1999-2002 dyrektorem Instytutu Historii, w latach 2002-2005 był dziekanem Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od 2005 r. jest rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pracował w zespole Ministra Edukacji Narodowej ds. powołania UZ. Należy do kilku towarzystw naukowych. Drugą kadencję jest członkiem Komitetu Nauk Historycznych Polskiej Akademii Nauk. Pięciokrotnie otrzymywał nagrody Ministra Edukacji Narodowej. W 2001 r. otrzymał nagrodę historyczną tygodnika „Polityka”. W 1999 r. otrzymał doroczną nagrodę prezydenta Zielonej Góry, w 2003 r. redakcji „Studiów Zielonogórskich”, w 2004 r. został wybrany przez czytelników „Gazety Lubuskiej” Lubuszaninem Roku. Jest honorowym obywatelem gminy Gubin.

PROREKTOR DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński (ur. 1951) w 1976 r. ukończył studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera. Na tej samej uczelni w 1980 r. obronił pracę doktorską. W 1995 r. habilitował się na Akademii Rolniczej we Wrocławiu w zakresie kształtowania środowiska. Od lutego 1999 r. zatrudniony w charakterze profesora nadzwyczajnego na Wydziale Mechanicznym Politechniki Zielonogórskiej, gdzie w 1999 r. pełnił funkcję kierownika Zakładu Inżynierii Rolniczej. Od stycznia 2000 r. do grudnia 2004 r. kierownik Zakładu Sieci i Instalacji Sanitarnych w Instytucie Inżynierii Środowiska

Wydziału Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej. Od września 2002 r. dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tytuł profesora uzyskał w listopadzie 2003 r., a w maju 2005 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Jego główne zainteresowania naukowe obejmują:

- zrównoważona gospodarka energią,
- inżynieria odnawialnych źródeł energii,
- przeciwdziałanie globalnemu ociepleniu i jego skutkom,
- emisja zanieczyszczeń (głównie związków azotu) i ich wpływu na środowisko,
- etyka i społeczno środowiskowe aspekty kształtowania środowiska

Był promotorem 5 prac doktorskich, recenzentem 3 prac doktorskich, recenzentem i super recenzentem w 4 postępowaniach habilitacyjnych.

Był organizatorem i współorganizatorem, a także brał udział w komitetach naukowych i przewodniczył sesjom wielu konferencji międzynarodowych

Od 1994 r. do chwili obecnej jest członkiem Zarządu II Sekcji Technicznej (Budownictwa Rolniczego) Międzynarodowej Organizacji Inżynierii Rolniczej (CIGR). W ramach tej organizacji w latach 2002-2004 pełnił funkcję przewodniczącego Międzynarodowej Grupy Roboczej „Sustainability in Animal Food Production”.

Od 2003 r. do 2004 r. brał udział w pracach Komitetu Koordynującego Program UE SOCRATES-AFANET, a od 2004 r. do 2006 r. w pracach Komitetu Koordynującego Program SOCRATES- MRENET, w którym pełnił jednocześnie funkcję przewodniczącego grupy roboczej zajmującej się zagadnieniami etyki kształtowania terenów rolniczych i leśnych.

We wrześniu 2003 r. i w maju 2004 r. powołany na eksperta w grupach roboczych działających w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ “Expert Group on Ammonia Abatement” oraz “Expert Panel on Agricultural Emissions”.

Od 2004r., jako przedstawiciel Uniwersytetu Zielonogórskiego bierze udział w pracach Komitetu Sterującego konsorcjum 6 polskich uczelni, Electricite de France (EDF) - Polska i EDF Research and Development, a od 2005 r. zaangażowany jest w realizację jednego z czterech programów badawczych konsorcjum pt. *Optymalizacja inwestycji EDF w Polsce pod kątem zapewnienia ich zgodności z koncepcją zrównoważonego rozwoju*.

W latach 2005 – 2006 był przedstawicielem Ministra Nauki w Lubuskim Komitecie Monitorującym Programy Rozwoju Regionalnego.

W czerwcu 2007 r. został wybrany na prezesa Zielonogórskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Energetyki Odnawialnej.

W lipcu 2007 r. został powołany na członka Rady Naukowej Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, a w listopadzie 2007 r. na członka Komisji Ochrony Środowiska przy Poznańskim Oddziale PAN.

PROREKTOR D S . R O Z W O J U

Dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ, (ur. 1949 r.) w Zielonej Górze mieszka od września 1977 roku. Szkołę średnią – Technikum Mechaniczno-Elektryczne – ukończył w klasie nukleonicznej w 1968 roku w Bydgoszczy. Od 1968 roku do 1973 roku był studentem kierunku *fizyka* na Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył w 1973 roku. W latach 1973-1977 odbył studia doktoranckie w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę doktorską obronił w październiku 1977 roku. Od 1 września 1977 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Do 1996 roku był adiunktem – początkowo w Zakładzie Fizyki Teoretycznej WSP, a później w Instytucie Fizyki WSP TK. Rozprawę habilitacyjną obronił na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Sankt-Petersburskiego w 1993 roku – jednym z jej recenzentów był uznawany w świecie za największy autorytet w zakresie teoretycznego opisu rozpadów cząstek nietrwałych profesor Leonid A. Khalfin. Od 1996 roku jest profesorem nadzwyczajnym

– początkowo WSP TK, a od 2001 roku, Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest autorem ok. 40 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach „filadelfijskich”: począwszy od *Acta Physica Polonica B*, poprzez *Physics Letters B*, i kończąc na *Physical Review A* oraz współautorem dwu monografii. Zajmuje się opisem rozpadu cząstek nietrwałych i wpływem fundamentalnych symetrii (odbicia przestrzennego, odwrócenia czasu, sprzężenia ładunkowego) na własności układów składających się z neutralnego mezonu i jego antycząstki i na ewolucję takich układów w czasie. Był promotorem licznych prac magisterskich. Był też promotorem pracy doktorskiej dr. Jarosława Piskorskiego, pracownika Instytutu Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kolejny jego doktorant ma otwarty przewód doktorski.

W latach 1996-1998 był zastępcą dyrektora Instytutu Fizyki WSP TK, a od jesieni 1998 do końca września 1999 roku – dyrektorem Instytutu Fizyki WSP TK. Od 1996 roku był członkiem Senatu WSP TK. Od września 1999 roku do sierpnia 2001 roku był prorektorem WSP TK. Od września 2001 do końca sierpnia 2002 był prorektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz członkiem Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej. Przewodniczył rektorskiej komisji ds. opracowania statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od września 2002 r. jest członkiem Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Był współautorem uzasadnienia wniosku o utworzenie Wydziału Fizyki i Astronomii, a 23 marca 2004 roku został wybrany na pierwszego dziekana tego Wydziału. W marcu 2005 roku został wybrany prorektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2005-2008 i od 1 września 2005 pełni funkcję prorektora ds. rozwoju. W trakcie kadencji 2005-2008 reprezentował Uniwersytet Zielonogórski w Uniwersyteckiej Komisji Finansowej. W trakcie obecnej kadencji m. in. przewodniczył Komisji Statutowej, Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów i innym ważnym dla Uniwersytetu komisjom. 19 marca 2008 roku wybrano go na prorektora Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2008-2012.

PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof UZ, (ur.1956) ukończyła Politechnikę Wrocławską i Moskiewski Instytut Energetyczny, kierunek informatyka i matematyka stosowana (1981); doktor nauk technicznych w zakresie informatyki (1987); habilitacja z nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, w dziedzinie zastosowań technologii informacyjnych w edukacji i procesach pedagogicznych (1996). W uczelni zielonogórskiej pracuje od 1981 r., najpierw w Inst. Matematyki potem w Inst. Zarządzania, obecnie prof. nadzw. w Katedrze Mediów i Technologii Informacyjnych na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. W jej działalności naukowej widać konsekwencję w podejmowaniu problemów badawczych z zakresu komputerowego wspomaganie nauczania i uczenia się oraz metod nauczania na odległość, formowania medialnej przestrzeni edukacyjno-komunikacyjnej i oddziaływań multimediów. Jest przedstawicielem kognitywistycznego nurtu pedagogiki medialnej. Autorka ponad 60 publikacji naukowych: monografii, artykułów i podręczników akademickich z zakresu pedagogiki mediów. Wypromowała kilku doktorów nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, recenzowała wiele prac doktorskich. Recenzent wielu grantów KBN, prac naukowych i książek. W latach 2005-2008 prowadziła dwa duże granty edukacyjne z funduszy europejskich. Jest członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Kognitywistycznego, członek Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Sekretarz Sekcji Pedagogiki Mediów przy Komitecie Nauk Pedagogicznych PAN. W latach 2005-2008 członek konferencji prorektorów ds. kształcenia polskich uczelni technicznych oraz członek Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej. Członek Rad Naukowych i Komitetów redakcyjnych kilku czasopism (m.in. *Pedagogika Mediów*, *Kultura i Edukacja*, *Kognitywistyka* i *Media w Edukacji*). Od 1999 roku pełniła funkcję prodziekana do spraw nauki, a od 2001 roku dziekana Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych, w 2002 roku ponownie wybrana na dziekana tego wydziału. Od 2005 roku we władzach UZ pełni funkcję prorektora ds. jakości kształcenia.

PROREKTOR DS. STUDENSKICH

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ, w 1978 roku ukończył z wyróżnieniem studia matematyczne w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu i podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora (1985r.), a następnie doktora habilitowanego (1993r.) w zakresie nauk matematycznych nadano mu w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Jego zainteresowania naukowe obejmują teorię multifunkcji z zastosowaniami w optymalizacji, aproksymacji, teorii sterowania i matematycznych modelach ekonomii. Najważniejsze wyniki, jakie uzyskał, to twierdzenia o selekcjach ciągłych i mierzalnych, twierdzenia o punktach stałych multifunkcji, twierdzenia o regularności rozwiązań inkluzji różniczkowych i zadań optymalizacji. Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów naukowych (publikowanych m.in. w *Fundamenta Mathematica*, *Journal of Approximation Theory*, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, *Proceedings of the American Mathematical Society*) oraz jednej monografii. Wypromował dwóch doktorów nauk matematycznych, był recenzentem w kilku przewodach doktorskich, a także

autorem licznych recenzji wydawniczych i przeglądowych. W latach 1994-1999 kierował redakcją czterech serii *Discussiones Mathematicae*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego (w latach 1993-1995 był prezesem Zielonogórskiego Oddziału PTM), a także członkiem American Mathematical Society.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1999-2001 dziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Politechnice Zielonogórskiej. W Uniwersytecie Zielonogórskim, w latach 2001-2005 pełnił funkcję prodziekana - początkowo na Wydziale Nauk Ścisłych, następnie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Od roku 2005 jest prorektorem ds. studenckich.

Wyróżniany był nagrodą Ministra za osiągnięcia naukowe, kilkakrotnie nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe, pracę dydaktyczną oraz organizacyjną, a także przyznawanym przez studentów tytułem Belfra Roku - w różnych kategoriach.

Z SALI WYBORCZEJ

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2008 r. podjął następujące uchwały:

■ **Nr 376** w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat wyraził zgodę na wszczęcie postępowania w sprawie nadania profesorowi Owenowi Gingerichowi tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Ponadto Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie powierzenia prof. dr hab. Januszowi Gilowi obowiązków promotora w ww. postępowaniu o nadanie tytułu doktora honoris causa oraz w sprawie powierzenia przygotowania opinii wspierających Senatowi:

1. *Uniwersytetu Warszawskiego,*
2. *Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, oraz Radzie Naukowej Instytutu Filozofii i Socjologii PAN.*

■ **Nr 377** w sprawie przyjęcia opinii popierającej inicjatywę nadania profesorowi Władysławowi Bartoszewskiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Opolskiego.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjął opinię popierającą inicjatywę nadania profesorowi Władysławowi Bartoszewskiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Opolskiego.

■ **Nr 378** w sprawie zmian w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadził następujące zmiany w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego uсталonym uchwałą nr 111 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego (z p. zm.):

1. *w § 51 ust. 2 Statutu dopisany został pkt 11) o następującej treści:
„11) przeprowadza wybory w nowo utworzonych podstawowych jednostkach organizacyjnych uniwersytetu”.*
2. *w § 95 dopisany został ust. 4 o następującej treści:
„4. Funkcji dyrektora instytutu nie można łączyć z funkcją organu jednoosobowego lub jego zastępcy w innej uczelni ani z funkcją dyrektora instytutu w innej uczelni”.*
3. *zmieniona została treść § 96, który otrzymał następujące brzmienie:
„1. Dyrektora instytutu odwołuje rektor na wniosek dziekana zaopiniowany przez radę instytutu i radę wydziału z zastrzeżeniem określonym w ust. 2.
2. W przypadku zaistnienia okoliczności określonych w § 95 ust. 4 rektor może odwołać dyrektora instytutu z pominięciem procedury określonej w ust. 1”.*
4. *zmieniona została treść § 97, który otrzymał następujące brzmienie:
„1. Zastępców dyrektora instytutu powołuje rektor na wniosek dyrektora instytutu zaopiniowany przez radę instytutu.
2. Zastępców dyrektora odwołuje rektor na wniosek dyrektora po zasięgnięciu opinii dziekana z zastrzeżeniem określonym w ust. 3.
3. Postanowienia § 95 ust. 4 oraz § 96 ust. 2 stosuje się odpowiednio”.*

5. *zmieniony został § 116, który otrzymał następujące brzmienie:*

„1. Na stanowisku starszego wykładowcy można zatrudnić osobę:

mającą stopień doktora,

spełniającą wymagania określone w § 115 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2-4.

2. W szczególnych przypadkach rektor, na wniosek dziekana zaopiniowany przez radę wydziału, może zatrudnić na stanowisku starszego wykładowcy osobę posiadającą znaczący dorobek zawodowy, lecz nieposiadającą stopnia doktora.

3. Na stanowisku starszego wykładowcy w jednostce ogólnouczelnianej, międzywydziałowej lub pozawydziałowej dopuszcza się zatrudnienie także osoby nieposiadającej stopnia doktora, lecz posiadającej znaczny dorobek zawodowy odpowiadający specyfice tej jednostki”.

6. *zmieniony został § 121 ust. 3 pkt 2), który otrzymał następujące brzmienie:*

„2) utrata uprawnień lub kwalifikacji wymaganych do zatrudnienia na danym stanowisku,”.

7. *zmieniony został § 137 pkt. 1, który otrzymał następujące brzmienie:*

„1). ogłoszenie konkursu otwartego wymaga przekazania informacji do wszystkich uniwersytetów, Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności, a w razie potrzeby także do innych szkół wyższych, placówek i instytucji naukowych, albo opublikowania w dzienniku ogólnopolskim komunikatu o konkursie,”.

8. *zmieniony został § 178 ust. 3, który otrzymał następujące brzmienie:*

„3. Odwołania od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez komisję dyscyplinarną dla studentów albo komisję dyscyplinarną dla doktorantów rozpatrują odpowiednio odwoławcza komisja dyscyplinarna dla studentów oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna dla doktorantów”.

9. *zmieniony został § 181 ust. 1, który otrzymał następujące brzmienie:*

„1. Członków komisji, o których mowa w § 178 ust. 1 i 3, wybiera na okres swej kadencji senat, w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów, przy udziale co najmniej 2/3 członków senatu”.

10. *w § 181 dopisany został ust. 5 o następującej treści:*

„5. Kandydatów spośród doktorantów do komisji dyscyplinarnych przedstawia uczelniany organ uchwałodawczy samorządu doktorantów. Z chwilą ukończenia studiów lub skreślenia z listy uczestników studiów doktoranckich powołanie wygasa; do uzupełnienia składu komisji stosuje się odpowiednio przepisy o wyborach uzupełniających”.

11. *zmieniony został § 204, który otrzymał następujące brzmienie:*

„1. W odniesieniu do wydziałów niemających w swojej strukturze instytutów: wymagana opinia rady instytutu zastępuje opinia rady wydziału, kompetencje dyrektora instytutu przejmują dziekan.

2. W jednostkach ogólnouczelnianych, pozawydziałowych i międzywydziałowych można utworzyć radę jednostki. Zasady jej tworzenia oraz skład określa się w regulaminie jednostki”.

- **Nr 379** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr Agnieszką Kimaczyńską - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust. 2 i § 121 ust. 3 pkt 5 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 380** w sprawie utworzenia kierunku studiów „technologia drewna”.

Senat wyraził zgodę na utworzenie na Wydziale Mechanicznym kierunku studiów „technologia drewna”, prowadzonego w formie stacjonarnych i niestacjonarnych studiów pierwszego stopnia.

- **Nr 381** w sprawie utworzenia kierunku studiów „architektura i urbanistyka”.

Senat wyraził zgodę na utworzenie na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska kierunku studiów „architektura i urbanistyka”, prowadzonego w formie stacjonarnych i niestacjonarnych studiów pierwszego stopnia.

- **Nr 382** zmieniającą uchwałę nr 296 Senatu Uniwersy-

tetu Zielonogórskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2008/2009.

Senat przyjął zmiany w uchwale nr 296 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2008/2009, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 383** w sprawie dodatkowych uprawnień przyznawanych na Uniwersytecie Zielonogórskim finalistom i laureatom olimpiad przedmiotowych stopnia centralnego w rekrutacji na studia pierwszego stopnia w latach: 2008/2009, 2009/2010, 2010/2011.

Senat przyjął dodatkowe uprawnienia przyznawane na Uniwersytecie Zielonogórskim finalistom i laureatom olimpiad przedmiotowych stopnia centralnego w rekrutacji na studia pierwszego stopnia w latach: 2008/2009, 2009/2010, 2010/2011, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 384** w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2008/2009.

Senat przyjął następujące wielkości limitów rekrutacyjnych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2008/2009, na poszczególnych kierunkach:

LIMITY REKRUTACYJNE W ROKU AKADEMICKIM 2008/2009				
wydział /kierunek	stac. I stopień	stac. II stopień	niestac. I stopień	niestac. II stopień
Wydział Artystyczny				
ARCHITEKTURA WNĘTRZ	12		40	
EAWZSzM	12	10	25	15
EAWZSzP	12	24	24	24
GRAFIKA	8		25	
JAZZ i MUZYKA ESTRADOWA	8			
MALARSTWO	8	10	25	20
Wydział Ekonomii i Zarządzania				
BEZPIECZEŃSTWO NARODOWE	60		60	
EKONOMIA	90		120	
ZARZĄDZANIE	120	120	120	120
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji				
AUTOMATYKA i ROBOTYKA	75		60	
ELEKTRONIKA i TELEKOMUNIKACJA	105		60	
ELEKTROTECHNIKA	60	30	60	30
INFORMATYKA	150	30	120	60
Wydział Fizyki i Astronomii				
ASTRONOMIA	30			
FIZYKA	30			
Wydział Humanistyczny				
FILOLOGIA, filologia angielska	90		120	
FILOLOGIA, filologia germańska	90	90	90	90
FILOLOGIA, filologia romańska	40		40	
FILOLOGIA, filologia rosyjska	60	30	30	30
FILOLOGIA POLSKA	90	90	90	60
FILOZOFIA	75	30	60	60
HISTORIA	90	90	90	120
POLITOLOGIA	90	90	120	150
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska				
ARCHITEKTURA i URBANISTYKA	60		60	
BUDOWNICTWO	150	60	120	120
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	105	60	90	90
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii				
INFORMATYKA i EKONOMETRIA	90	60	30	30
MATEMATYKA	90	60	30	30

Wydział Mechaniczny				
ET-I	90	60	90	60
INŻYNIERIA BIOMEDYCZNA	90		60	
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN	120	60	120	60
TECHNOLOGIA DREWNA	60		60	
ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI	120	60	120	60
Wydział Nauk Biologicznych				
BIOLOGIA	90		90	
OCHRONA ŚRODOWISKA	90	30	90	90
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych				
PEDAGOGIKA	240	120	360	290
animacja kultury	40	20	40	35
edukacja medialna i informatyczna	40	20	40	35
edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna	40	20	40	55
opieka i profilaktyka niedostosowania społ.	40	20	80	55
pomoc społeczna	40	20	80	55
resocjalizacja z poradnictwem specjalist.	40	20	80	55
PIELEŃNIARSTWO	75		100*	
SOCJOLOGIA	70	35	100	65
WYCHOWANIE FIZYCZNE	45		50	

■ **Nr 385** w sprawie zatwierdzenia regulaminu organizacyjnego Wydziału Nauk Biologicznych.
Senat zatwierdził regulamin organizacyjny Wydziału Nauk Biologicznych, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

■ **Nr 386** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący wprowadzenia następujących zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Elektrycznej:

- 1) zmiany nazwy Zakładu Sterowania i Zastosowań Układów Energoelektronicznych na Zakład Energoelektroniki,
- 2) zmiany nazwy Zakładu Systemów Elektromechanicznych i Energetycznych na Zakład Systemów Elektroenergetycznych.

■ **Nr 387** w sprawie opinii dotyczącej wysokości opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie ustalenia stawek podstawowych opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych od semestru zimowego 2008/2009, w następujących wysokościach:

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

grafika	2 500,00 zł
malarstwo	2 500,00 zł
architektura wnętrz	2 500,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	2. 400,00 zł
jazz i muzyka estradowa	2 400,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych	2 400,00 zł

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

zarządzanie i marketing/zarządzanie (licencjackie, magisterskie)	1 900,00 zł
ekonomia	1 900,00 zł
bezpieczeństwo narodowe	1 900,00 zł

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

elektronika i telekomunikacja	2 000,00 zł
elektrotechnika	1 900,00 zł
informatyka (zawodowe, pierwszego stopnia)	2 000,00 zł
informatyka (magisterskie uzupełniające, drugiego stopnia, nauczycielska)	2 000,00 zł
Automatyka i robotyka (pierwszego stopnia)	2 000,00 zł

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

filologia germańska	2 200,00 zł
filologia romańska	2 000,00 zł
filologia angielska	2 200,00 zł
filologia rosyjska	2 000,00 zł
filologia polska	1 600,00 zł
filozofia	1 600,00 zł
historia	1 600,00 zł
politologia	1 900,00 zł

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

budownictwo	1 900,00 zł
inżynieria środowiska	1 900,00 zł
architektura i urbanistyka	2 900,00 zł

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

informatyka i ekonometria	2 100,00 zł
matematyka	1 800,00 zł

WYDZIAŁ MECHANICZNY

mechanika i budowa maszyn	1 900,00 zł
zarządzanie i inżynieria produkcji	1 900,00 zł
edukacja techniczno-informatyczna	1 900,00 zł
inżynieria biomedyczna	1 900,00 zł
technologia drewna	1 900,00 zł

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ochrona środowiska	1 900,00 zł
biologia	1 900,00 zł

**WYDZIAŁ NAUK
PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH**

pedagogika	2 000,00 zł
socjologia	2 000,00 zł
wychowanie fizyczne (pierwszego stopnia)	2 000,00 zł
pielęgniarstwo	2 500,00 zł

- **Nr 388** zmieniającą uchwałę nr 338 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 października 2007 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Studenckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W uchwale nr 338 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 października 2007 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Studenckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego zmieniony został § 72 ust. 2, który otrzymał następujące brzmienie:

„2. W Senacie każdy wydział reprezentowany jest przez jednego studenta tego wydziału, przy czym jeżeli liczba mandatów przedstawicieli studentów w Senacie jest większa niż liczba wydziałów, to pozostałe mandaty przydzielane są kolejno do wydziałów o największej liczbie studentów”.

- **Nr 389** w sprawie wyrażenia poparcia dla uchwały Prezydium KRASP w sprawie najważniejszych problemów szkolnictwa wyższego w Polsce.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził poparcie dla uchwały Prezydium KRASP w sprawie najważniejszych problemów szkolnictwa wyższego w Polsce, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały (dokument nr 58/IV KRASP).

- **Nr 390** zmieniającą uchwałę nr 187 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie powołania Komisji ds. Studenckich.

Na skutek zmiany uchwały nr 187 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie powołania Komisji ds. Studenckich zmieniony został skład Komisji, który obecnie przedstawia się następująco:

1. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ – prorektor ds. Studenckich – **przewodniczący**,
2. dr inż. Marek Talaga – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska- **z-ca przewodniczącego**,
3. ad. Leszek Krutulski – Wydział Artystyczny,
4. dr inż. Joanna Zarębska – Wydział Ekonomii i Zarządzania,
5. dr inż. Zbigniew Skowroński – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
6. dr hab. Stanisław Kasperczuk, prof. UZ – Wydział Fizyki i Astronomii,
7. dr Mirosław Świt – Wydział Humanistyczny,
8. dr Alina Szelecka – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr hab. Ryszard Asienkiewicz, prof. UZ – Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
10. dr Maria Suska – Wydział Mechaniczny,
11. inż. Henryk Michalak,
12. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak,
13. Marek Herejczak - Wydział Humanistyczny,
14. Jakub Bartusz – Wydział Artystyczny,
15. Tomasz Sadrakula – Wydział Fizyki i Astronomii,
16. Adrianna Sobczak – Wydział Ekonomii i Zarządzania,
17. Bartosz Kubik – Wydział Mechaniczny,
18. Anna Reder – Wydział Nauk Biologicznych,
19. Karol Pachla – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
20. Arkadiusz Mieczysławski - Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
21. Sylwia Świętek – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
22. Łukasz Krysiński – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
23. Marcin Owsiany – Wydział Humanistyczny.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 3** z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne.

JM Rektor ustalił następujące stawki podstawowe opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych, obowiązujące od semestru zimowego roku akademickiego 2008/2009:

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

grafika	2 500,00 zł
malarstwo	2 500,00 zł
architektura wnętrz	2 500,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	2 400,00 zł
jazz i muzyka estradowa	2 400,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych	2 400,00 zł

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

zarządzanie i marketing/zarządzanie (licencjackie, magisterskie)	1 900,00 zł
ekonomia	1 900,00 zł
bezpieczeństwo narodowe	1 900,00 zł

**WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI,
INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI**

elektronika i telekomunikacja	2 000,00 zł
elektrotechnika	1 900,00 zł
informatyka (zawodowe, pierwszego stopnia)	2 000,00 zł
informatyka (magisterskie uzupełniające, drugiego stopnia, nauczycielska)	2 000,00 zł
automatyka i robotyka (pierwszego stopnia)	2 000,00 zł

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

filologia germańska	2 200,00 zł
filologia romańska	2 000,00 zł
filologia angielska	2 200,00 zł
filologia rosyjska	2 000,00 zł
filologia polska	1 600,00 zł
filozofia	1 600,00 zł
historia	1 600,00 zł
politologia	1 900,00 zł

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

budownictwo	1 900,00 zł
inżynieria środowiska	1 900,00 zł
architektura i urbanistyka	2 900,00 zł

**WYDZIAŁ MATEMATYKI,
INFORMATYKI I EKONOMETRII**

informatyka i ekonometria	2 100,00 zł
matematyka	1 800,00 zł

WYDZIAŁ MECHANICZNY

mechanika i budowa maszyn	1 900,00 zł
zarządzanie i inżynieria produkcji	1 900,00 zł
edukacja techniczno-informatyczna	1 900,00 zł
inżynieria biomedyczna	1 900,00 zł
technologia drewna	1 900,00 zł

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ochrona środowiska	1 900,00 zł
biologia	1 900,00 zł

**WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH
I SPOŁECZNYCH**

pedagogika	2 000,00 zł
socjologia	2 000,00 zł
wychowanie fizyczne (pierwszego stopnia)	2 000,00 zł
pielęgniarstwo	2 500,00 zł

■ **Nr 4** z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Z dniem 1 lutego 2008 r. wprowadzone zostały następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Elektrycznej:

- 1) zmieniona została nazwa Zakładu Sterowania i Zastosowań Układów Energoelektronicznych na Zakład Energoelektroniki,
- 2) zmieniona została nazwa Zakładu Systemów Elektromechanicznych i Energetycznych na Zakład Systemów Elektroenergetycznych.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Jak notatki znalezione na marginesach dzieła Kopernika uczyniły z astrofizyka historia astronomii

23 czerwca odbędzie się uroczystość nadania prof. Owenowi Gingerichowi godności *Doktora Honoris Causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego

Gdy w 1970 roku wybrałem się wraz z rodziną do Cambridge w Anglii by spędzić tam semestralny urlop naukowy, nie wyobrażałem sobie, że nieoczekiwane odkrycie zmieni wkrótce kierunek całej mojej dalszej kariery. Artykuł prezentujący Harvardzko - Smithsoniani model atmosfery słonecznej został niedawno opublikowany. Stanowił on ukoronowanie dziesięciu lat obliczeń komputerowych poświęconych modelowaniu przepływu promieniowania w atmosferach gwiazdowych, wykorzystujących najnowsze obserwacje spoza atmosfery ziemskiej dokonane za pomocą balonów, rakiet i satelitów. Właśnie ten artykuł, a byłem jego głównym autorem, miał stać się, sądząc po ilości uzyskanych cytowań, klasyczną pozycją w literaturze poświęconej astrofizycznym aspektom atmosfer gwiazdowych, jednocześnie będąc ostatnią ściśle astrofizyczną pracą, jaką kiedykolwiek opublikowałem. Jakkolwiek mój cel – lepsze zrozumienie funkcjonowania nauk ścisłych – pozostał niezmienny, nieoczekiwany punkt zwrotny całkowicie odmienił obiekt moich dociekań naukowych.

Jak wielu innych astronomów z niecierpliwością oczekiwałem przypadających w 1973 roku obchodów 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika, XVI-to wiecznego kosmologa, który stworzył koncepcję układu heliocentrycznego. Wiedziałem, że pisarz Arthur Koestler w swych *Lunatykach* uczynił Kopernika anty-bohaterem i stwierdził, że *De revolutionibus orbium coelestium* było „książką, której nikt nie przeczytał” i „najgorzej sprzedającą się książką wszechczasów”. Śmiało można przyjąć, że dzisiaj żyje prawdopodobnie więcej czytelników tego dzieła niż ich było w całym szesnastym wieku, zaś traktat Kopernika jest z pewnością onieśmielająco poważny w treści i wysoce matematyczny. Ale czy naprawdę miał on zaledwie garstkę czytelników?

W listopadzie 1970 roku wybrałem się z rodziną na krótki wypad do Szkocji, po drodze zatrzymując się w Yorku, aby porozmawiać o Koperniku z Jerryem Ravetzem, historykiem nauki, również zaangażowanym w prace komitetu planującego międzynarodowe obchody pięćsetlecia. Rozważając kwestię ewentualnych czytelników polskiego astronoma, z trudem zdołaliśmy skompletować listę złożoną z mniej niż tuzina nazwisk ówczesnych astronomów, którzy mogli przebrnąć przez znaczącą część traktatu Kopernika.

Dwa dni później, w Obserwatorium Królewskim w Edynburgu, natknąłem się na pierwsze wydanie *De revolutionibus* zapelnione od początku do końca błyskotliwymi komentarzami na marginesach. To zakrawało na rzecz całkowicie nieprawdopodobną. Jeżeli książka miała tak nielicznych czytelników, jak to się stało, że pierwszy z brzegu egzemplarz tekstu Kopernika, który

Owen Gingerich (ur. 1930) jest amerykańskim astrofizykiem i historykiem astronomii, związanym z Uniwersytetem Harvarda i Obserwatorium Astrofizycznym Smithsonian. Jego poświęcona atmosferom gwiazdowym praca "The Harvard-Smithsonian reference atmosphere" (1971) przeszła do historii. Zajmował się recepcją astronomii kopernikańskiej i keplerowskiej, rolą filozofii przyrody w tworzeniu systemów kosmologicznych, kulturą materialną XVI i XVII-wiecznej astronomii z uwzględnieniem jej instrumentów, tablic i efemeryd. Trzydziestoletnie badania zapisków znajdujących w zachowanych egzemplarzach *De Revolutionibus*, uwieńczone zostały wydaniem monumentalnej monografii: *An annotated census of Copernicus' De revolutionibus (Nuremberg, 1543 and Basel, 1566)*. Działalność Owena Gingericha jest wysoko oceniana, wielokrotnie zapraszany był do wygłaszania prestiżowych wykładów, jest też członkiem licznych towarzystw i organizacji naukowych oraz laureatem wielu nagród.

Podróż w czasie
i przestrzeni:
Owen Gingerich
z własnym drugim
wydaniem *De
revolutionibus*.

przypadkowo wpadł mi w ręce, stanowił namacalny dowód tak wnikliwej lektury?

Koniec końców udało mi się zidentyfikować charakter pisma; obfite zapiski marginesowe powstały w szesnastym wieku w Wittenberdze, a wyszły spod ręki Erasmusa Reinholda, wybitnego nauczyciela astronomii z pokolenia zaraz po Koperniku, jednego z kandydatów na naszej liście hipotetycznych czytelników traktatu.

Bez wątpienia najciekawsze w odręcznych notatkach Reinholda było łacińskie motto, które zapisał na stronie tytułowej: „Aksjomat astronomii: ruchy niebieskie są kołowe i jednostajne albo składają się z kołowych i jednostajnych części”. W dzisiejszych czasach podsusowanie takie brzmi co najmniej dziwne! Nie trzeba dodawać, że żaden dwudziestowieczny astronom nie omieszczałby wspomnieć, że Kopernik zatrzymał Słońce i uczynił Ziemię planetą, co stanowi podstawę systemu heliocentrycznego i sprawia, że pierwsze wydanie *De revolutionibus* jest dzisiaj ikoną wartą milion dolarów.

Co się więc działo? Mijmy na uwadze, że Kopernik kierując się dwiema niezależnymi zasadami estetycznymi: „teoriami przyjemnymi dla umysłu” jak je nazywał, sformułował co prawda solidne podstawy filozoficzne dla ich poparcia, ale nie potrafił wskazać żadnych dowodów obserwacyjnych. Pierwsza z nich to jego dobrze znany obraz systemu planetarnego z umieszczonym w środku Słońcem, formalnie wprowadzający koncepcję Układu Słonecznego. Drugim było jego pragnienie przedstawienia widzialnego niejednostajnego ruchu orbitalnego planet za pomocą złożenia kołowych ruchów jednostajnych, coś co bardzo przemawiało do poszukujących jednolitego modelu szesnastowiecznych astronomów, a co w rezultacie zaprowadziło ich w ślepią uliczkę. Reinhold najwyraźniej w pełni akceptował drugie z tych estetycznych zamierzeń, miał jednak zrozumiałe zastrzeżenia co do pierwszego. Radykalna kosmologia heliocentryczna rzuciła Ziemię w zawrotny wir ruchu, co wydawało się absurdalnie niezgodne ze zdrowym rozsądkiem, nie poparte żadnymi dowodami natury fizycznej i na dodatek nie do przyjęcia z punktu widzenia tradycyjnej interpretacji Pisma Świętego. Notatki umieszczone w *De revolutionibus* dowodziły takiego właśnie stanowiska Reinholda: uwagi odnoszące się do zagadnień kosmologicznych były skąpe, natomiast te traktujące o technicznych szczegółach małych epicykli, za pomocą których Kopernik próbował wyeliminować ptolemeuszowski ekwant, bardzo obszerne.

Reakcja Reinholda pozwoliła na wyjaśnienie nurtującego historyków astronomii od dawna faktu niezwykle powolnego i stopniowego przyjmowania się modelu heliocentrycznego. Rzuciła również nieco światła na

przyczyny, dla których Koestler pobył. Z perspektywy czasu moglibyśmy oczekiwać od astronomów natchmiasowego przyjęcia kopernikańskiej wizji Układu Słonecznego, bo dla nas stanowi ona jedyny dopuszczalny i poprawny model. Żyjąc po Newtonie, nie mamy najmniejszych problemów z wyobrażeniem sobie Ziemi jako planety będącej zaledwie jednym z członków całej rodziny podobnych ciał niebieskich. Jednak ze względu na fakt, że powszechna akceptacja nowej kosmologii nastąpiła dopiero wiele pokoleń po opublikowaniu *De revolutionibus*, Koestler musiał pochopnie wyciągnąć wnioski, że nikt tej książki nie przeczytał.

Spostrzeżenia, które poczyniłem co do specyfiki zapisków Reinholda popchnęły mnie na szlak poszukiwań dalszych egzemplarzy *De revolutionibus*; chciałem sprawdzić czy książka miała też innych, równie wnikliwych czytelników. To, co w założeniu miało być prostym projektem badawczym przerodziło się w fascynującą trzydziestoletnią obsesję. Badanie punktu zwrotnego w historii kosmologii jaki niosła za sobą rewolucja kopernikańska niespodziewanie sprowadziło moją pracę badawczą dotyczącą natury odkrycia naukowego na nowy, nieprzetarty szlak.

Pierwszym z oczywistych wniosków wyniesionych z moich badań nad losami *opus magnum* Kopernika jest ten, że Koestler całkowicie się mylił mówiąc, że była to najsłynniejsza książka, której nikt nie przeczytał. *De revolutionibus* może nie tylko poszczycić się imponującym gronem właścicieli, ale pewne jest, że w większości gorliwie czytali oni i komentowali dzieło Kopernika za pomocą notatek umieszczanych na jego marginesach – większość z nich jednakże traktowała traktat jako podręcznik geometrycznego tworzenia modeli, nie zaś jako fizycznie poprawny opis kosmosu.

Z perspektywy wieków widać, że wewnętrznie spójny i poparty przekonującymi argumentami punkt widzenia może koniec końców wyprzeć głęboko zakorzoną, niepoprawną wizję świata, ale potrzeba czasu aby pozyskać i w znaczący sposób poszerzyć grono jego zwolenników. Żółwie tempo rewolucji kopernikańskiej stanowi odzwierciedlenie radykalnej reorientacji myśli, koniecznej do zaakceptowania, że ta „przyjemna dla umysłu” teoria opisywała rzeczywisty, fizyczny wszechświat, a nie była wyłącznie przemyślnym narzędziem, skonstruowanym wyłącznie by służyć dokładniejszemu obliczaniu pozycji planet.

Jak notatki znalezione na marginesach dzieła Kopernika uczyniły z astrofizyka historyka astronomii (tłumaczenie eseju Owena Gingericha „A radical reorientation” opublikowanego w Nature, Vol. 430, 22.07.2004) Tłumaczenie Urszula Maciejewska, Biblioteka Uniwersytecka

wiadomości wydziałowe

wydział
artystycznyInstytut Sztuk Pięknych

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

Jarosław Łukasik

Twarze Piotra Szurka

Istnienie dzieła zawiera się w wizerunku, jaki patrząc na manifestujące się formy, stwarzamy aby je przeżyć, poznać, zrozumieć. Ulegamy wrażeniu, bardziej lub mniej, zgodnemu z intencjami autora. Pejzaż rozciągający się przed nami w naturze bądź namalowany przez artystę to, zdawało by się, ten sam widok, z tą tylko różnicą, że ten ostatni

ma wyróżniającą je właściwość obiektu intencjonalnego obserwowaną z perspektywy ogólnej, jako wytwór rąk ludzkich oraz w kategorii jednostkowej, jako zbiór określonych doznań i wrażeń jego autora zamkniętych w niepowtarzalnej formie dzieła artystycznego. Na dodatek, dzieło sztuki plastycznej ma w sobie „zamrożony” czas swego powstania. Jest jak inkluzja w bursztynie, trwa ponad lub jak kto woli, obok naszego czasu nieprzerwanego przemijania. Wspieramy własne doznania w kontaktach ze sztuką na tym co widzimy, czujemy i wiemy, a wymienione cechy są elementami konstrukcji, która pozwala nam je skonkretyzować.

Zgodnie z utrwaloną tradycją myśli chrześcijańskiej dostrzegamy istnienie ciała i duszy jako zjawisk autonomicznych. Dualistyczny model człowieczeństwa zawładnął kulturą europejską tak mocno iż wydaje się, że inaczej być nie może. Jedynie na obrzeżu naszego myślenia o człowieku funkcjonują idee buddyzmu, hinduizmu czy taoizmu. Tymczasem w ramach tego co nazywamy kulturą zachodnioeuropejską od dawna podział ten przewyższają sztuki wizualne. W nich bowiem wyrażanie odbywać się może jedynie przy pomocy środków uwidaczniających wewnętrzne stany emocji. W malarstwie stan człowieka, jego duszę, wyraża ekspresja ciała namalowanego przez artystę. Wszystko to, co skrywa się w świecie doznań i myśli zjednoczone jest z formą widzialną, tworząc integralny obraz artystycznej rzeczywistości. Ponadto przyznając sobie główną rolę aktora i widza w obszarze sztuki animujemy ciało do odgrywania

We wtorek, 22 kwietnia 2008 r. o godz. 11.00 w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki odbędzie się otwarcie wystawy Kamila Kuskowskiego. Artysta zaprezentuje prace z cyklu *Ukrzyżowania* oraz wykład pt. *Malarstwo w przestrzeni multimedialnej*, który zakończy spotkanie.

Janina Wallis

postaci, która zastępuje artystę na scenie jego dzieł. Sztuka koncentrując się na człowieku, na jego duszy, bez wizerunku ciała obcyć się nie może. Ale w tej oczywistości kryją się splecione ścieżki. Ich dukt wytycza artysta konfrontujący się z rozległą panoramą artystycznej i zarazem ogólnokulturowej tradycji. Tu właśnie, w sieci splecionych ze sobą sensów, odkrywamy „geografię” ciała Piotra Szurka. Jest ona dość fragmentaryczna. W głównej mierze skoncentrowana na własnej twarzy twórcy.

Artysta, urodzony u schyłku lat pięćdziesiątych, już w trakcie studiów, w ówczesnej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, a obecnie opatrzonej nobliwą nazwą Akademii Sztuk Pięknych, rozpoczął cykl autoportretów. Trwa z nim i przy nim do dziś. To blisko trzydzieści lat. Jako grafik wyspecjalizował się, obok szeroko rozumianego rysunku, w technikach me-

talowych: akwaforcie, akwatincie i suchej igle. Dyplom obronił w pracowni profesora Tadeusza Jackowskiego, który do niedawna jeszcze pracował z nami tu, w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Piotr Szurek szybko zyskał uznanie dla swego talentu i warsztatowego wyrafinowania. Udział w znaczących wystawach krajowych i zagranicznych potwierdził jego pozycję artystyczną. Jej dopełnieniem stała się stała współpraca z paryską Galerią Koralewski. Karierze artystycznej towarzyszyła praca dydaktyczna. Od stanowiska laboranta potem asystenta, wspinał się artysta po szczeblach akademickich, najpierw w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, a obecnie w naszym Uniwersytecie. Dziś jest już Profesorem Zwyczajnym.

Fakt, iż artysta od tylu lat zwraca swe spojrzenie na twarz, i to na twarz własną nosi w sobie znamiona dobrowolnego ograniczenia, które dalekie jest pojęciu zniewolenia, tak jak to ma miejsce, na przykład, w przypadku twórczej drogi Romana Opalki. Możliwe się to stało dzięki przywiązaniu artysty do swobodnego gestu będącego nośnikiem instynktownego działania. W twórczości Piotra Szurka ekspresja nie tylko dominuje ale także pełni funkcję koniecznej sfery wolności. Jednocześnie ekspresywność w dziele artystycznym nie pozwala aby emocje popadły w znużenie.

Ciało to bardzo zróżnicowana powierzchnia dla wnikliwego, twórczego oka niemal każdy jego fragment może stanowić inspirujący mikrokosmos. Lecz twarz to coś zupełnie innego. W niej, niemal każda kultura, od wysp na

Pacyfiku po ulice wielkomiejskich metropolii Azji, Europy i Ameryki, koncentruje swe wyobrażenia o człowieczeństwie. Mówiąc banalnie, twarz to scena, na której swe role społeczne grają nasze emocje. Czymże zatem jest wizerunek twarzy utrwalaony ręką artysty bądź wykonany aparatem fotograficznym. Dzięki artyście lub technologii zapisu obrazu, twarz zostaje poddana zwielokrotnieniu. Oderwany od swego właściciela wizerunek twarzy pełnić zaczyna swe własne życie. Wizerunek prowadzi życie zbliżone do egzystencji maski. Raczej, podobny masce, skrywa niż obnaża, przywołuje obecność, której pod nim fizycznie już nie ma. Maską jako kształt udający twarz spełnia się, z grubsza rzecz biorąc, w trzech sferach kultury: rytualnej, symbolicznej i teatralnej. Owe przestrzenie wzięte razem tworzą wspólną przestrzeń mistyczną, w której człowiek nieustannie poszukuje drogi samorozumienia poprzez wzmacnianie emocji imaginacją. Maską jest spersonalizowaną „twarz” innego, pozadoczesnego wymiaru, antropicznym wyobrażeniem tego co wydaje się istnieć, choć czego na co dzień nie możemy zobaczyć ani usłyszeć. W przypadku autoportretu dotykamy pozornej sprzeczności. Twarz, staje się na portrecie maską, która ma nam uzmusławiać ponadmaterialny wymiar egzystencji, odwołuje się do obrazu konkretnej osoby, która patrzy na siebie jednocześnie z wewnątrz i z zewnątrz. Tymczasem, jak się wydaje, drugie życie twarzy skonkretyzowane w dziele pozostawia artystę na zewnątrz. Autor z konieczności przyjmuje rolę widza.

Artysta uwieczniając się może zwodzić widza co do swych intencji. Poprzez autoportret może dokonać dwóch rzeczy, które może zawrzeć obok siebie lub którąś z nich wykluczając ze swego dzieła. Wielu schlebia sobie, mitologizuje heroiczny wymiar własnej osobowości. Nieliczni idąc tropem Rembrandta, próbują spojrzeć na siebie aby zrozumieć. Zaś oczy artysty zwrócone na widza poprzez wizerunek własnej twarzy stają się środkiem uduchowienia maski. Tymczasem w pracach Piotra Szurka mamy do czynienia z podwojeniem semantyczno-ekspresywnej relacji wizerunku twarzy artysty z nim samym. Podobnie jak Rembrandt nie schlebia sobie, ani nie heroizuje. Jego twarz znieruchomiła jak w migawce aparatu fotograficznego, poza kilkoma wyjątkami, nie uwiecznia grymasów, nie kokietuje deformacją. Oczy skierowane są na widza, czasem wprost, kiedy indziej z ukosa. Czasem kompozycje podwajają wizerunek lub łączą portret z jakimś jego fragmentem. W niektórych twarz jakby „ucieka” poza kadr. Będąc znieruchomiła w swej mimice, twarz, a właściwie cała głowa na autoportretach Piotra Szurka przedstawiona jest jako forma bryły w ruchu. Zdaje się, że tylko spojrzenie oczu patrzących na nas, niczym szpilki, zatrzymują jej obecność na powierzchni kartki. Wszystko to dzieje się w monochromatycznym świetle czerni i bieli. Kolor w pracach Piotra Szurka można zaliczyć do zjawisk wyjątkowych. Lecz to co intryguje w jego autoportretach, to utrwalone działanie destrukcyjne. Artysta niejako zaciera własną twarz, traci jej wyrazistość w zamasyowanych gestach, które uporczywie i jakby mechanicznie naniesione, stają się warstwą oddzielającą wizerunek twarzy od widza. Ten utrudniony kontakt obserwatora z twarzą portretowanego stwarza dodatkowy wymiar semantycznych spekulacji.

W opisanym działaniu dostrzec można, iż artyście nie chodzi o portret własny w znaczeniu jaki mu nadaje tradycyjna interpretacja ikonologiczna. Pozostając bliski tradycji sztuki europejskiej artysta zdaje się wykraczać poza zakłętą krąg jej wzajemnych odwołań i odniesień. Twarz i jej wizerunek-maską nie stanowią autobiograficznego punktu odniesienia w twórczości Szurka. To co zwykle portret, a już autoportret w szczególności wyraża poprzez swe określone atrybuty formalne i przedmioto-

we artysta przeniósł na warstwę materialnego zapisu ekspresyjnego gestu. To co wyraża to nie jest stan jego duszy odzwierciedlonej w obrazie twarzy, lecz bezradność i konieczność. Bezradność nie ma tu cech niepo-radności, wręcz przeciwnie, jest to bezradność wyrażająca najgłębsze wtajemniczenie artysty w zakamarki jego twórczej materii. Zacieranie własnego wizerunku, moim zdaniem, ma coś w sobie z obsesyjnej konieczności. Jej źródła upatruję w niemożności przekroczenia bariery między intencją twórczą a ograniczeniami formy, bezpośrednio wynikającymi z fundamentalnego u człowieka pomieszczenia materii i transcendencji. W tym sensie Piotr Szurek zmaga się w swej twórczości z własną odmianą tautologicznej aporii, która czyni ze współczesnego artysty banitę. Dobrowolnie odrzuciwszy raj tradycyjnego porządku, współczesny artysta musi swój świat stwarzać nieustannie od nowa. Piotr Szurek czyni tak stając przed białą papieru, która się wydaje, jest dla niego początkiem i zarazem końcem wszystkiego. To przeciwko niej artysta angażuje swą artystyczną energię.

Jak zatem patrzeć na twarze z autoportretów Piotra Szurka, skoro tak naprawdę, to nie są autoportrety? A może, warto na te twarze spojrzeć jak na inkluzję w bryłce bursztynu. Przecież jest w dziełach Piotra Szurka zapisany kosmos światła i drobina minionego bytu.

Poznań, 4 – 9 marca 2008 r.

Jarosław Łukasik

Wystawa Architektury Wnętrz

**Konferencja Rektorów
Polskich Uczelni Technicznych
24 – 26 stycznia 2008 r.**

Architektura Wnętrz, kierunek studiów który od kilku lat stał się wizytówką Instytutu Sztuk Pięknych, po raz kolejny w ostatnim czasie, miał okazję zaprezentować swoje dokonania artystyczno-dydaktyczne. Tym razem

doniosłym impulsem dla stworzenia wystawy stała się Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, która odbyła się między 24 a 28 stycznia 2008 roku w Naszym Uniwersytecie. Olśniewający uczestników konferencji i nie tylko ich, budynek Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Wydziału Nauk Biologicznych udzielił swej przestrzeni prezentacji pomysłów, projektów, makiet, malarstwa w architekturze.

Zaprezentowane wizualizacje koncepcji artystycznych funkcjonowania przestrzeni architektonicznej jednoznacznie udowodniły, iż architektura współczesna nie może obyć się bez harmonizującej roli projektanta wewnątrz w określeniu jej wyglądu i funkcjonowania. Rola ta to przede wszystkim stworzenie atmosfery wizualnej sprzyjającej osiągnięciu określonych zadań, dla których przestrzeń ta została powołana do życia. Zaś malarstwo przez stulecia integralnie związane z architekturą zostało potraktowane na wystawie w sposób szczególny ponieważ jest ono jednym z najmocniejszych argumentów artystycznych, obok rzeźby, który wyznacza najwyższy standard estetycznego zintegrowania przestrzeni sztuki z życiem codziennym. Wystawa była karnawalem twórczego fermentu wspartym na solidnych fundamentach wiedzy inżynierskiej.

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

ALICJA LEWICKA

Ś W I E T L I K I

22 luty – 30 marzec 2008

Muzeum Lubuskie im. Jana Dekerta

w Gorzowie Wlkp.

Spichlerz, ul. Fabryczna 1-3, Gorzów Wlkp.

„Sztuka Alicji Lewickiej wymyka się prostym opisom, łatwym przyporządkowaniom, w swej nieoczywistości myli tropy pozornie oczywistych interpretacji. Dzieje się

na pograniczu sennego marzenia i snu na jawie, w przestrzeni zawieszenia praw świata zewnętrznego. Jest tak bardzo osobista, a jednocześnie bardzo rzadko odwołuje się bezpośrednio do konkretnego „ja” artystki.

Alicja Lewicka opowiada swoje historie ścisłym głosem, delikatnie, tłumacząc swoje lęki nam i sobie samej. Nie chodzi tu o terapię oczywiście, raczej o świadomość nieświadomego, przeżywanego tylko, śnionego. Jest w tej sztuce wiedza o kruchości uczuć, przedmiotów, jest pewność niepewności i przekonanie o wszechmocy przypadku. Jest konsekwencja w używaniu prostych form, czasem gotowych przedmiotów, czasem stwarzanych na wzór już istniejących.

Bowiem wiele zdarzeń rozgrywać się może poza zrozumieniem, dostrzeganiem, świadomością (...)

Wojciech Kozłowski

(fragment tekstu autora z katalogu *Lampka nocna. Prace*)

Twórczość Alicji Lewickiej oscyluje wokół prywatnego świata, bliskiego, przestrzeni domowej. Nie ma tu jednak domowego ciepła i poczucia bezpieczeństwa, częściej dominuje nieoswojenie i wrażenie zachwianej równowagi. Choć drzwi do świata swojej sztuki Lewicka - mówiąc metaforycznie - zawsze pozostawia szeroko otwarte, to wydaje się, że artystka zapraszając, równocześnie wycofuje się, unieważnia swoją obecność na rzecz obecności odbiorcy.

Prywatność tej sztuki nabierając neutralnego wydźwięku urasta do wymiaru uniwersalnego (...) jednego z pewnością Lewicka nie wycofuje i nie skrywa: to sztuka, która przemawia do świata budowanego przez kobietę i czytelnego w jej sposobie ekspresji, obserwowania i opisywania świata. To wypowiedź, która nie ewokuje sobą, prawie zdawkowa, a jednak nabrzmiała w sensy i znaczenia”.

Beata Frydryczak

(fragment eseju *Nauka oddychania. O sztuce Alicji Lewickiej*, z katalogu *Kiedy śpisz...*)

ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA, DETALE WYSTAWY „ŚWIELIKI”- OBIEKTY FOTOGRAFICZNE

NA ODDZIALE PEDIATRYCZNYM SZPITALA W ZŁOTOWIE

* * *

W dniach 27-29 luty 2008, studenci I roku studiów uzupełniających Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, Pracowni Edukacji Twórczej przeprowadzili zajęcia warsztatowe na oddziale pediatrycznym szpitala w Złotowie. Mając świadomość terapeutycznej roli sztuki w bardzo

interesujący sposób zmienili wizerunek sal szpitalnych, izby przyjęć, świetlicy, jadalni, korytarza. Pracownię prowadzi ad. Katarzyna Podgórska-Glonti, asystent mgr Patrycja Wilczek.

wydział elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji

Marek Florczyk doktorem nauk technicznych

12 grudnia 2007 roku na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Marka Florczyka pt. *Parametryczna metoda testowania funkcjonalnego wirtualnych przyrządów pomiarowych*. Promotorem rozprawy był dr hab. inż. Wiesław Winięcki prof. Politechniki Warszawskiej. Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. inż. Remigiusz Rak z Politechniki Warszawskiej i dr hab. inż. Andrzej Olencki prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego. Rada Wydziału podjęła uchwałę o wyróżnieniu rozprawy i nadaniu mgr Markowi Florczykowi stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Marek Florczyk urodził się 22 marca 1972 r. w Zielonej Górze. W latach 1987-1992 uczył się w Technikum Geodezyjnym w Zielonej Górze. Po ukończeniu technikum rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, które ukończył 1997 r. uzyskując tytuł mgr. inż. elektryka o specjalności cyfrowe systemy pomiarowe. Po ukończeniu studiów, w latach 1997-1999, Marek Florczyk pracował w firmie Max Elektron S.A. W roku 1998 rozpoczął, a w 1999 ukończył studia podyplomowe

z zakresu Zarządzania Przedsiębiorstwem na Politechnice Zielonogórskiej na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki.

W 1999 r. Marek Florczyk rozpoczął pracę na Politechnice Zielonogórskiej na stanowisku asystenta w Instytucie Metrologii Elektrycznej. W kręgu zainteresowań zawodowych Marka Florczyka znajdują się zagadnienia związane z testowaniem oprogramowania wirtualnych przyrządów pomiarowych oraz projektowaniem i testowaniem serwisów internetowych. Prace nad zagadnieniami testowania oprogramowania wirtualnych przyrządów pomiarowych Marek Florczyk rozpoczął w 2003 r. pod kierunkiem śp. prof. Jerzego Bolikowskiego. W efekcie tych prac powstała rozprawa doktorska.

Dr inż. Marek Florczyk jest założycielem i opiekunem Koła Naukowego Testowania Oprogramowania, Sprzętu Komputerowego i Aparatury Pomiarowej „Test IT”. Pod kierunkiem dr inż. Marka Florczyka zostały wykonane testy serwisów internetowych m.in. Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Zielonej Górze, firm GAMP Sp. z o.o., Tylda Sp. z o.o. oraz zostało stworzone oprogramowanie wspomagające rozliczanie środków pozyskanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Dr inż. Marek Florczyk brał udział w pracach realizowanych przez Instytut Metrologii Elektrycznej dla przemysłu w zakresie opracowania założeń i wykonania oprogramowania dla rozproszonego systemu zdalnego nadzoru zbiorników z surowcem produkcyjnym dla firmy CARGIL POLSKA Sp. z o.o.

Poza pracą zawodową dr inż. Marek Florczyk zajmuje się akwarystyką i jest wędkarzem.

Składamy serdecznie gratulacje i życzymy dalszych sukcesów.

Leszek Furmankiewicz

....Instytut Metrologii Elektrycznej

Seminaria Naukowe

W semestrze letnim przewidziano następującą problematykę:

- 19.02.2008 Analizatory widma czasu rzeczywistego firmy Tektronix – Łukasz Kraiński (Firma TESPOL Wrocław),
- 17.03.2008 Liczba przypadków testowych w procesie testowania funkcjonalnego wirtualnego przyrządu pomiarowego – dr inż. Marek Florczyk (IME),
- 14.04.2008 Zastosowanie kwantowych wzorców napięcia i rezystancji w dokładnych pomiarach przy prądzie przemiennym – dr inż. Ryszard Rybski (IME),
- 19.05.2008 Elastyczny model zadania w analizie do-
trzymania ograniczeń czasowych w syste-
mach pomiarowo - sterujących – mgr inż.
Piotr Powroźnik (IME),
- 26.05.2008 Modyfikowane Dyskretne Przekształcenie
Fouriera jako narzędzie do analizy widmo-
wej sygnałów okresowych próbkowanych
niesynchronicznie – dr inż. Radosław Kło-
siński (IME).

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej WEliT (bud. A-2, sala 6a) o godz. 9.30.

Seminaria prowadzi prof. Wiesław Miczulski.

Leszek Furmankiewicz

wydział inżynierii ładowej i środowiska

Wykłady, seminaria naukowe instytutowe i promocyjne

- 14.02. profesor dr hab. inż. **Antoni Biegus** z Politechniki Wrocławskiej w sali 213 budynku WLiŚ przedstawił referat na temat *Obciążenia według znowelizowanej i europejskiej normy śniegowej*. Wykład odbył się w ramach szkoleń organizowanych w 2008 roku przez Lubuską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa oraz Zarząd Okręgu PZITB o/Gorzów Wlkp.

W interesującym spotkaniu wzięli liczny udział między innymi pracownicy Instytutu Budownictwa, studenci oraz osoby związane zawodowo z branżą budowlaną.

- 25.02. odbyło się seminarium szkoleniowe firmy **Deitermann** pod ogólnym tytułem *Zastosowanie materiałów i technologii marki Deitermann w projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych*. Organizatorami spotkania byli: Instytut Budownictwa i Zakład Dróg i Mostów.

Firma Deitermann powstała w Niemczech na początku XX wieku, a w roku 1920 w Cesarskim Urzędzie Patentowym w Berlinie zastrzeżono patentami pierwszą grupę zapraw produkowanych przez tę firmę na bazie cementu. Obecnie firma Deitermann jest jednym z wiodących producentów chemii budowlanej, a jej produkty w liczbie około 250 uszeregowane są w 17 systemów technologicznych. Są to na przykład materiały do uszczelniania budowli, materiały do robót płytkarskich, do wypełniania szczelin, usuwania wysoleń z zawilgoconych murów, materiały elewacyjne, posadzkowe, oraz materiały związane z technologią zapraw i betonów.

W Polsce swoją działalność firma Deitermann zainaugurowała w roku 1991. We Wrocławiu wybudowano w pełni zautomatyzowaną wytwórnię suchych zapraw. Powstało również Centrum Szkoleniowe, gdzie do końca 2007 roku wielostopniowe szkolenia przeszli pracownicy ponad 7 tysięcy polskich firm budowlanych. Cechą wspólną wyrobów firmy Deitermann jest innowacyjność, wysoka jakość i zwłaszcza niezawodność.

- W Instytucie Inżynierii Środowiska przeprowadzono między innymi następujące seminaria:

- 11.02. – w Zakładzie Ochrony i Rekultywacji Gruntów prof. Henryk Greinert przedstawił temat *Kobalt w środowisku*.
- 12.02. – w Zakładzie Technologii Wody, Ścieków i Odpadów mgr Monika Suchowska-Kisielewicz zreferowała zagadnienie pt.: *Problemy odcieków z wysypisk*.
- 15.02. – w Zakładzie Ekologii Stosowanej dr Bartłomiej Najbar omówił problem *Zastosowanie telemetrii w badaniach zółwia błotnego w województwie lubuskim*.

The Baltic University Programme

W dniu 25.02.2008 – prof. Zygmunt Lipnicki wygłosił odczyt pt.: *Energia geotermalna w województwie lubuskim*. Wykład zorganizowany został w ramach programu ekologicznego o nazwie **The Baltic University Programme**.

Program ten organizowany jest w grupie państw nadbałtyckich zaś jego celem jest poprawa warunków eko-

logicznych zlewni Morza Bałtyckiego między innymi w strefie wpływu naszego kraju.

Kolejne wykłady wygłoszone zostaną w podanych niżej terminach i odbędą się w sali 105 budynku A-12 o godz. 16⁰⁰.

Terminy wykładów:

- 14.04.2008 – dr inż. Barbara Jachimko
Wpływ eksploatacji węgla brunatnego na jakość zasobów wodnych.
- 12.05.2008 – prof. Tadeusz Kuczyński
Zagrożenia cywilizacyjne i środowiskowe związane z postępem technicznym.

Serdecznie zapraszamy studentów i osoby zainteresowane do udziału w wykładach organizowanych w ramach „The Baltic University Programme”.

Studencka akcja promocyjna UZ

Od kilku dni studenci naszego Wydziału biorą udział w akcji promocyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego pod nazwą „bUZ do kariery”. Program zakłada wyjazdy przedstawicieli Kół Naukowych i Organizacji Studenckich działających na naszym Uniwersytecie w grupach 20 osobowych do lubuskich szkół ponadgimnazjalnych, gdzie prezentowane są projekty w całości przygotowane przez studentów.

Nasz Wydział jest reprezentowany przez grupę studencką ponad 30-osobową, z której jednorazowo w prawie każdym wyjeździe udział biorą 2-3 osoby. Nasi Żacy podczas spotkań z młodzieżą prezentują projekty wykonywane podczas zajęć, prace dyplomowe absolwentów, zdjęcia z ciekawych budowli oraz próbki materiałów przeznaczonych do badań wytrzymałościowych i w ten sposób próbują zainteresować absolwentów szkół średnich studiowaniem między innymi na specjalnościach budowlanych.

Wielką atrakcją stanowią kolorowe koszulki oraz kaski ochronne wypożyczone przez Instytut Budownictwa. Program akcji promocyjnej zaplanowany jest do połowy kwietnia 2008r. Mamy nadzieję, iż w kolejnych latach nasze działania przyniosą pożądany efekt, a kierunki techniczne ponownie zaczną oblegać tłumy absolwentów szkół średnich.

Marek Dankowski

Z głębokim smutkiem i żalem zawiadamiamy,
że 22 lutego 2008 roku

zmarł

doc. dr inż. Leszek Szloch

Zmarły, ostatnio już na zasłużonej emeryturze, był wieloletnim pracownikiem naukowo-dydaktycznym Instytutu Budownictwa.

Urodził się 22 stycznia 1935 roku w miejscowości Przysucha niedaleko Radomia. W 1947 roku, po przeprowadzce do Wrocławia, zaczął uczęszczać do Gimnazjum Budowlanego, a następnie do Technikum Budow-

BUZOWICZE W III LO W ZIELONEJ GÓRZE

lanego. W roku 1952 rozpoczął studia na Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego uzyskując dyplom magistra inżyniera w 1957 roku. Jeszcze w czasie studiów podjął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Mechaniki Budowli Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Stanowisko to piastował do roku 1967, w którym to roku przeniósł się na Politechnikę Wrocławską. Po obronie pracy doktorskiej w 1968 roku został zatrudniony w tej uczelni na Wydziale Budownictwa Lądowego na stanowisku adiunkta. W 1970 roku rozpoczyna pracę w Zielonej Górze w Wyższej Szkole Inżynierskiej. Jest jednym z jej pierwszych pracowników po doktoracie. Dnia 1 lutego 1973 roku obejmuje stanowisko docenta. W czasie swej obecności na naszej Uczelni i w Zielonej Górze docent Leszek Szloch pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji. Między innymi w latach 1973-1974 był prodziekanem Instytutu Budownictwa, a od roku 1974, z krótkimi przerwami prawie do emerytury pełnił funkcję kierownika Zakładu Mechaniki Budowli.

Prowadził zajęcia z przedmiotów związanych z teorią konstrukcji, głównie jednak wykładał mechanikę budowli. Wykształcił w tym zakresie ponad czterdzieści roczników inżynierów i magistrów budownictwa. Był otwarty na różne nowości wprowadzane do procesu nauczania, współorganizował konferencje naukowe, w tym poświęcone dydaktyce. Przez cały czas i także będąc już na emeryturze chętnie uczestniczył w życiu Instytutu Budownictwa.

Do końca 2000 roku współpracował z redakcją naszego Biuletynu jako korespondent ówczesnego Wydziału Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej.

Pan docent Leszek Szloch przez kilka lat pełnił funkcję Przewodniczącego Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, był także wieloletnim Przewodniczącym Komisji Budownictwa i Architektury Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Za swą działalność był wielokrotnie nagradzany nagrodami Ministra i Rektora.

W osobie Pana Docenta Leszka Szlocha utraciliśmy cenionego pracownika nauki i wykładowcę, a także Przyjaciela i Kolegę. W naszej pamięci pozostanie na zawsze jako człowiek skromny, życzliwy, lubiany, o dużej wrażliwości.

Koleżanki i Koledzy
z Instytutu Budownictwa
Uniwersytetu Zielonogórskiego

wydział
matematyki
informatyki
i ekonometrii

XL Szkoła Matematyki Poglądowej

25-29 stycznia, w Grzegorzewicach koło Warszawy odbyła się jubileuszowa XL Szkoła Matematyki Poglądowej.

Szkoły Matematyki Poglądowej to ogólnopolskie konferencje (odbywające się 2 razy w roku nieprzerwanie od 1987), których celem jest popularyzacja i propagowanie matematyki oraz szeroko pojętej kultury matematycznej wśród wykładowców wyższych uczelni, nauczycieli, pedagogów oraz studentów i doktorantów. Wygłaszane na nich wykłady poświęcone są matematyce żywej, zawierającej jak najmniej zbędnych formalizmów, przystępnej również dla nie-specjalistów. Szkoły organizuje Ośrodek Kultury Matematycznej (działający przy Akademii Podlaskiej w Siedlcach) przy wsparciu matematyków z uczelni wyższych z całego kraju.

W przeszło dwudziestoletniej historii Szkół możemy również znaleźć nazwiska osób związanych z Naszym Wydziałem, które wielokrotnie brały w nich udział, zarówno jako słuchacze jak i wykładowcy. Dotychczas referaty wygłaszali:

- Tomasz Bartnicki,
- Jarosław Grytczuk (obecnie na UJ),
- Agnieszka Janiak-Osajca (absolwentka matematyki na WSI, obecnie na WNB UZ),
- Janusz Matkowski,
- Zofia Miechowicz (studentka IV roku matematyki),
- Tadeusz Nadzieja,
- Krzysztof Przesławski.

Do najaktywniejszych uczestników Szkół należą:

- Agnieszka Janiak-Osajca, która brała w nich udział aż 11 razy i wygłosiła 3 wykłady,
- Tomasz Bartnicki, który brał w nich udział 9 razy i wygłosił 4 wykłady,
- Zofia Miechowicz, która brała w nich udział 6 razy i wygłosiła 2 wykłady, a ponadto współpracuje z organizatorami przy tworzeniu bazy danych i strony internetowej.

Każda ze Szkół ma swój temat przewodni, wokół którego skupia się problematyka poruszana w referatach. Temat jubileuszowej XL Szkoły brzmiał *Matematyczne obrazy*. Od przeszło 10 lat tradycją Szkół jest, że rozpoczynają się one uroczystością wręczenia Medalu Filca, a następnie laureat wygłasza wykład inauguracyjny. Medal ten jest przyznawany osobie, której odczyt na poprzedniej Szkole spotkał się z największym zainteresowaniem i został uznany za najlepszy w plebiscybie przeprowadzanym na zakończenie wśród wszystkich uczestników. To zaszczytne wyróżnienie przypadło tym razem naszemu koledze Tomaszowi Bartnickiemu, a odebrał je z rąk samego Marka Kordosa (patrz zdjęcie). Laureat wygłosił następnie wykład pt. *Kolorowanie map dla daltonistów-hazardzistów*.

Profesor Marek Kordos z Uniwersytetu Warszawskiego jest jednym z głównych założycieli Ośrodka Kultury Matematycznej oraz pomysłodawcą zarówno Szkoły Matematyki Poglądowej, jak i samego Medalu Filca, a nawet sam własnoręcznie go produkuje (sic!). Przez szereg lat organizował, przygotowywał i prowadził wszystkie SMP i choć od dwóch lat przekazał stronę organizacyjną w ręce „młodego pokolenia”, to i tak pozostaje niekwestionowanym „ojcem duchowym” całego

AWERS MEDALU FILCA

MAREK KORDOS WRĘCZA
MEDAL TOMASZOWI
BARTNICKEMU

przedsięwzięcia oraz postacią numer jeden w Polsce w dziedzinie upowszechniania matematyki. Jest on ponadto redaktorem naczelnym miesięcznika popularnonaukowego *Delta* oraz autorem wielu książek i artykułów o podobnej tematyce.

Na zakończenie należy dodać, że regularny udział w Szkołach Tomasza Bartnickiego, Jarosława Grytczuka i Zofii Miechowicz zaowocował nawiązaniem współpracy z wieloma wykładowcami z różnych ośrodków akademickich. Byli i są oni regularnie zapraszani do wygłaszania wykładów popularnych z matematyki, które od 2003 roku organizuje Koło Naukowe mUZg we współpracy z WMliE UZ i Zielonogórskim Oddziałem PTM. W tym cyklu (przeznaczonym głównie dla studentów i młodzieży licealnej zainteresowanej matematyką) odbyło się do tej pory 30 wykładów (w planie jest wiele kolejnych), a wśród wykładowców gościliśmy aż 10 laureatów wspomnianego wcześniej Medalu Filca oraz jego pomysłodawcę Marka Kordosa.

Wszystkich zainteresowanych popularyzacją matematyki odsyłamy do następujących stron internetowych:

- <http://www.msn.ap.siedlce.pl/smp> - strona poświęcona Szkołom Matematyki Poglądowej z obszerną bazą danych,
- <http://www.muzg.uz.zgora.pl> - strona Koła Naukowego mUZg zawierająca m.in. informacje o wykładach odbytych i planowanych,
- <http://www.mimuw.edu.pl/delta> - strona miesięcznika popularnonaukowego *Delta*.

Ciągłe czy dyskretne?

W dniach 9-16 lutego w Ustroniu odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pod nazwą: Szkoła Zimowa „Osobliwości i struktury kombinatoryczne”. Jej organizatorami byli **Instytut Matematyki Polskiej Akademii Nauk** oraz **Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej**.

Celem Szkoły (przeznaczonej głównie dla doktorantów i młodych pracowników naukowych) było nawiązanie kontaktów pomiędzy specjalistami z zakresu matematyki ciągłej i dyskretnej, które umożliwiłyby ich interdyscyplinarną współpracę. Program Szkoły obejmował poranne cykle wykładów zaproszonych gości oraz półgodzinne wystąpienia pozostałych uczestników w sesjach popołudniowych. Długi czas wolny pomiędzy

sesjami sprzyjał zarówno nawiązywaniu nieformalnych kontaktów, pozwalających rozwijać zainteresowania naukowe, jak i odbywaniu pieszych wycieczek górskich i korzystaniu z pobliskich wyciągów narciarskich.

Wśród uczestników znaleźli się również doktoranci z Naszego Wydziału:

- Tomasz Bartnicki, który wygłosił referat pt.: *Rozgrywane kolorowanie grafów*,
- Sebastian Czerwiński, który wygłosił referat pt.: *O samotnych biegaczach, aproksymacjach diofanetycznych i kolorowaniu grafów*.

Pomysł zbliżenia między matematykami „ciągłymi” i „dyskretnymi” okazał się przysłowiowym strzałem w dziesiątkę, aczkolwiek ogólny wniosek płynący z tego przedsięwzięcia był dość zaskakujący, choć potwierdzony przez przedstawicieli obu nurtów. Brzmiał on następująco: „dyskretni” **mogą** przedstawić swe problemy w prostym języku zrozumiałym przez prawie wszystkich, zaś „ciągli” chcąc przedstawiać swoje problemy **muszą** używać specjalistycznej terminologii, przez co stają się one zrozumiałe tylko dla „wybrańców”.

Zdaje sobie sprawę, że powyższy wniosek może wzbudzić pewne kontrowersje, gdyż tak się szczęśliwie składa, że na naszym Wydziale zarówno matematyka dyskretna jak i ciągła jest bardzo silnie reprezentowana. Zapraszam więc do dyskusji.

Tomasz Bartnicki

2-18 stycznia 2008 dr Anna Karczewska przebywała w Chile na zaproszenie profesorów R. Rebolledo (Pontificia Universidad Catolica de Chile) oraz C. Lizamy (Universidad de Santiago de Chile). Uczestniczyła w konferencji *Stochastic Analysis and Mathematical Physics*, na której wygłosiła godzinny wykład plenarny pod tytułem *Strong solutions to stochastic Volterra equations of convolution type*. W czasie pobytu dr Karczewska odbyła szereg interesujących dyskusji naukowych z matematykami z Chile, USA, Francji i Niemiec. Z profesorami Rebolledo i Lizamą ustalono plany dalszej współpracy naukowej w ramach projektu badawczego, w którym dr Karczewska jest zagranicznym wykonawcą. Należy podkreślić, że wszystkie koszty związane zarówno z pobytem, jak i przelotami, pokryła strona chilijska.

Dorota Krassowska

Nasi naukowcy w Komitecie Mechaniki PAN

Miło nam poinformować, że dr hab. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ została wybrana członkiem Sekcji Biomechaniki Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2007-2010. Życzymy sukcesów i satysfakcji z osiągniętych rezultatów!

Zakład Bioinżynierii

Uniwersytet Zielonogórski uczestniczy w realizacji ważnego projektu europejskiego na temat recyklingu odpadów plastikowych

Zagospodarowanie i recykling odpadów plastikowych należy obecnie do głównych problemów ochrony środowiska we wszystkich krajach rozwiniętych.

W Europie zużywa się aktualnie około 100 kg materiałów z plastiku na osobę na rok, a prognozy wykazują, że w roku 2013 ilość ta wzrośnie do 130 kg rocznie na osobę.

W skali europejskiej stanowi to prawie 4,8 milionów ton poliolefin (polimerów) typu LDPE (polietylen o małej gęstości), HDPE (polietylen o dużej gęstości) oraz PP (polipropylen). Mimo, że w wielu ośrodkach badawczych w Europie i poza nią prowadzi się intensywne prace badawcze, to dotychczas nie opracowano skutecznej metody recyklingu dla tego typu materiałów.

Problemy recyklingu odpadów plastikowych zostały ujęte w przepisach unijnych i włączone do problemów badawczych szóstego programu (FP6) Unii Europejskiej. Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom pewien instytut przemysłowo-badawczy w Hiszpanii zainicjował prace nad zorganizowaniem międzynarodowego konsorcjum, które podjęłoby się wykonania urządzenia do utylizacji i segregacji folii plastikowych. Po skompletowaniu uczestników konsorcjum opracowano i złożono w Komisji Europejskiej wspólny projekt badawczy. Otrzymał on wysokie pozytywne oceny i został przyjęty do finansowania w latach 2006-2008.

Temat projektu jest następujący: Primary RECYcling of polyoleFIN-MIXed films for high-added value applications in the blow moulding industry (RECFINMIX), co w tłumaczeniu na język polski oznacza *Recykling podstawowy mieszanin folii poliolefinowych dla zastosowań o dużej wartości dodanej w przemyśle formowania nadmuchowego*. Pod tą specjalistyczną nazwą kryje się bardzo obszerny zakres prac, obejmujący zarówno technologię procesu, jak też wykonanie urządzenia, w którym ten proces będzie realizowany:

- Opracowanie skutecznej metody separacji poliolefinów z mieszanek odpadów przemysłowych i konsumenckich.
- Opracowanie procesu termicznej obróbki wstępnej poliolefinów.
- Opracowanie metody wtórnej separacji poliolefinów w celu uzyskania składu ich strumienia odpowiedniego dla technologii gorącego nadmuchu.
- Zaprojektowanie urządzeń prototypowych w skali laboratoryjnej, półprzemysłowej i przemysłowej.
- Wykonanie badań i optymalizacji procesu termicznego przygotowania folii oraz separacji.
- Umożliwienie produkcji różnych elementów z odzyskanego strumienia poliolefin za pomocą metody gorącego nadmuchu.

Oczekuje się, że około 90 proc. poliolefin LDPE zostanie odzyskane i powtórnie wykorzystane w produkcji.

W skład konsorcjum RECFINMIX wchodzi 11 instytucji z 5 krajów członkowskich UE, w tym jedna duża firma, 5

małych i średnich (MŚP) oraz 3 instytuty badawczo-rozwojowe (RTD - *Research & Technological Development*).

- L'Urederra, Fundacion para el Desarrollo Tecnológico y Social, Hiszpania, RTD (LU-REDERRA)
- Rondol Technology Ltd, Wielka Brytania, (MŚP) (RONDOL)
- Riojana Navarra de Plasticos SL, Hiszpania, (MŚP) (RINAPLAS)
- Plastic Herverwerking Brakel BV, Holandia (PHB)
- Perplastic 2 SL, Hiszpania, (MŚP) (PERPLASTIC)
- Dr Ząber Sp. z o.o., Polska, (MŚP) (ZABER)
- GTV UAB, Litwa, (MŚP) (GTV)
- Smithers Rapra Limited, Wielka Brytania RTD (RAPRA)
- **Uniwersytet Zielonogórski, Polska RTD (UZG)**
- Vilniaus Vingio Mechanika UAB, Litwa, (MŚP) (VVM)
- Machinefabriek Otto Schouten B.V, Holandia, (MŚP) (MOS)

**wydział
mechaniczny**

Promotorem włączenia się Uniwersytetu Zielonogórskiego do tego międzynarodowego zespołu naukowo-badawczego był Profesor Ryszard Rohatyński (na zdjęciu), do którego inicjatorzy projektu zwrócili się o pomoc w zakresie projektowania i konstrukcji urządzeń wykonawczych. Był on im znany na forum międzyna-

rodowym m.in. jako pomysłodawca i przewodniczący międzynarodowych seminariów *Engineering Design in Integrated Product Development* (EDIPrOD) na temat projektowania inżynierskiego (szóste seminarium, EDIPrOD'2008, odbędzie się we wrześniu 2008r. www.ediprod.uz.zgora.pl). Profesor podjął się merytorycznej opieki nad projektem RECFINMIX na Uniwersytecie.

Kierowania zespołem podjął się dr inż. Marek Malinowski, p.o. kierownik Zakładu Projektowania i Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym.

Zespół realizujący projekt RECFINMIX na UZ przedstawiono na zdjęciu poniżej. Tworzą go, od prawej: dr inż. Marek Malinowski – kierownik projektu RECFINMIX na UZ, mgr inż. Daniel Dębowski, mgr inż. Tomasz Bellica, dr inż. Łucja Iwanicka-Frąckowiak, mgr inż. Michał Sąsiadek, dr inż. Wojciech Babirecki.

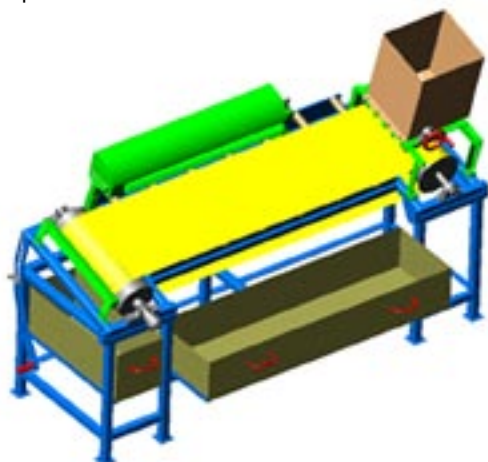

Zespół Uniwersytetu Zielonogórskiego (na zdjęciu) jest odpowiedzialny, w ramach projektu RECFINMIX, za wykonanie takich zadań jak:

- wsparcie w zakresie projektowania separatora w skali laboratoryjnej i półprzemysłowej. Separator działa na zasadzie selektywnego skurczu termicznego poliolefin,
- optymalizacja parametrów eksploatacyjnych separatora w skali laboratoryjnej i półprzemysłowej w celu uzyskania oczekiwanych efektów separacji,
- wsparcie w planowaniu eksperymentów,
- projektowanie węzłów konstrukcyjnych separatora w skali przemysłowej,
- projektowanie urządzeń transportowych i zapewniających kontrolę nad procesem termicznej obróbki poliolefin i ich separacji,
- wsparcie w projektowaniu przemysłowej linii technologicznej w wersji komercyjnej.

Po roku realizacji projektu można stwierdzić, że nasz zespół sprawdził się w trudnej sztuce projektowania. Świadczy o tym uznanie dla opracowywanych konstrukcji, wyrażane korespondencyjnie i osobiście przez kierowników zespołów zagranicznych. Jest tak, ponieważ mimo stosunkowo młodego wieku większość członków zespołu ma doświadczenie we współpracy z przemysłem krajowym. Uczestnicząc w projekcie RECFINMIX zespół uzyskał cenne doświadczenia we współpracy międzynarodowej z różnymi partnerami.

Poniżej pokazany jest szkic jednego z rozwiązań konstrukcyjnych w skali laboratoryjnej opracowany przez zespół na UZ:

Projekt należy do grupy projektów CRAFT (co-operative research), czyli dotyczy on problemów, w którym pewna liczba małych i średnich przedsiębiorstw z różnych krajów, mających konkretne problemy lub potrzeby, zleca wymagane badania zewnętrznemu podmiotowi, zachowując przy tym prawo własności wyników. Projekt ten jest jednym z instrumentów Unii Europejskiej wspierania badań naukowych i rozwoju technicznego krajów stowarzyszonych.

Podsumowanie każdego etapu projektu odbywa się dwa razy do roku na specjalnie zwoływanych spotkaniach roboczych. Pierwsze dwa odbyły się w ośrodku badawczym RAPRA (Shrewsbury – Wielka Brytania), a ostatnie w Los Arcos (Navarra, Hiszpania). Pamiątkowe zdjęcie z pierwszego spotkania zamieszczono poniżej. Od prawej: Luis Martinez de Morentin (LUREDERRA - Hiszpania, Navarra), Henk van Ekelenburg (dyrektor

zarządzający projektem RECFINMIX, Pro Support B.V. – Holandia), Mark Pullinger (RAPRA TECHNOLOGY – Wielka Brytania), Claudio Fernandez Acevedo (główny koordynator projektu – LUREDERRA), Marek Malinowski – (Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Mechaniczny, Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn, Zakład Projektowania i Konstrukcji Maszyn), prof. dr hab. inż. Ryszard Rohatyński, Martin Forest (RAPRA TECHNOLOGY). Na zdjęciu brakuje jeszcze jednej ważnej osoby - Alexa Brandenhorsta z firmy PLASTIC HERVERWERKING BRABANT B.V., P.H.B - Holandia).

Uczestnicząc w konsorcjum międzynarodowym przyjęliśmy ambitne cele w zakresie rozwoju nowych technologii recyklingu o innowacyjnym charakterze, które przyczyniają się do trwałego postępu w zakresie ochrony środowiska. Uczestnictwo to wymaga ze strony naszego zespołu dużego wysiłku, nie tylko intelektualnego, ale także organizacyjnego. Na uwagę zasługuje także fakt, że konsorcjum doceniając nasz dotychczasowy wkład w realizację projektu RECFINMIX postanowiło zorganizować we wrześniu 2008r. ostatnie, podsumowujące dwa lata badań spotkanie, właśnie na Wydziale Mechanicznym UZ.

Cały zespół ma nadzieję, że zdobyte doświadczenia i nawiązana współpraca będzie mogła być wykorzystana w kolejnych edycjach Programów Ramowych.

Marek Malinowski

Współpraca w zakresie projektowania i rozwoju produktu pomiędzy Akademią Wychowania Fizycznego i Wydziałem Mechanicznym

Jest nam miło zakomunikować, że 17 stycznia 2008r. zawarto umowę o współpracy pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim, a Akademią Wychowania Fizycznego w Poznaniu – Zamiejscowy Wydział Kultury Fizycznej w Gorzowie Wlkp. Umowę podpisali ze strony UZ: JM Rektor prof. Czesław Osękowski i Dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Edward Kowal, natomiast ze strony AWF: JM Rektor prof. Tadeusz Rychlewski oraz Prodziekan ds. Nauki prof. Zdzisław Adach.

Umowa dotyczy współpracy w zakresie opracowania projektu, egzemplarza prototypowego oraz ewentualnej produkcji urządzenia treningowo-pomiarowego przeznaczonego do treningu sportowego, rekreacji, rehabilitacji, profilaktyki oraz do celów badawczych. Projekt jest realizowany w całości na Wydziale Mechanicznym.

Zakres i warunki umowy były przygotowywane wiele miesięcy wcześniej przy zaangażowaniu Dziekana Wydziału Mechanicznego dr hab. inż. Edward Kowal, prof. UZ, dr inż. Piotra Kuryło oraz dr inż. Marka Malinowskiego.

W pracach projektowych zespołu aktywny udział wноси także dr inż. Wojciech Babirecki. Mamy nadzieję, że efektem prac będzie nie tylko innowacyjne urządzenie spełniające wysokie wymagania ze strony AWF, ale także wspólny patent lub wzór użytkowy.

Daniel Dębowski

Kolejny sukces studentów specjalności konstrukcyjno-menedżerskiej na Wydziale Mechanicznym

14 grudnia 2007 na Politechnice Śląskiej w Katowicach rozstrzygnięto **Ogólnopolski Konkurs o Nagrodę Prezesa Zarządu PKP** dla najlepszych prac z dziedziny transportu szynowego w roku akademickim 2006/2007.

Jest nam niezmiernie miło poinformować, iż **1 nagrodę zdobyli studenci specjalności Konstrukcyjno-Menedżerskiej Wydziału Mechanicznego UZ: Marek Sekuła i Przemysław Sobociński** (obecnie absolwenci 2007r.).

Praca pt. **System doradczy doboru części w procesie remontu lokomotywy ET22** zdobyła uznanie jury, poprzez wyróżnienie spośród złożonych kilkudziesięciu prac akademickich z całej Polski.

Praca powstała na konkretne zapotrzebowanie Zakładu Taboru w Czerwieńsku, PKP CARGO S.A. i jest efektem współpracy Zakładu Projektowania i Konstrukcji Maszyn Wydziału Mechanicznego. Naczelnik Zakładu Taboru w Czerwieńsku inż. Wiesław Jesionowski przedstawił propozycję współpracy, której efektem jest nagrodzona praca. Obowiązki promotora pracy podjęła dr inż. Łucja Frąckowiak-Iwanicka, a dyplomanci podotali trudnemu zadaniu. Praktyczne wykorzystanie efektów pracy oraz uznanie w ogólnopolskim środowisku naukowym i przemśle transportu szynowego zasługuje na szczególne uznanie.

Nagrodzonym studentom i promotorowi gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Daniel Dębowski

Inżynieria Biomedyczna na Lubuskich Targach Innowacji

7-8 lutego 2008 w Urzędzie Marszałkowskim w Zielonej Górze odbyły się 3. Lubuskie Targi Innowacji, podczas których pracownicy Zakładu Bioinżynierii UZ promowali potencjał i zamierzenia, a studenci I roku Międzywydziałowego Kierunku *inżynieria biomedyczna* kształcenie na wybranym przez siebie kierunku. Promocja kierunku miała miejsce na stoisku razem z firmą LfC z Czerwieńska oraz PWSZ z Sulechowa.

DR INŻ. TOMASZ KLEKIEL Z ZAKŁADU BIOINŻYNIERII

Podczas seminarium towarzyszącego Targom kierownik Zakładu Bioinżynierii prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik przedstawiła zadania i cele interdyscyplinarnej dziedziny wiedzy, łączącej nauki techniczne, medyczne i biologiczne oraz wykorzystujące nowoczesne technologie jaką jest inżynieria biomedyczna w ramach projektu firmy LfC **ZDROWIE poprzez RUCH**. Seminarium odbyło się z udziałem Marszałka Województwa Lubuskiego Krzysztofa Szymańskiego oraz przedstawicieli władz samorządowych.

Targi realizowane w oparciu o program Regionalne Strategie Innowacyjne oraz Transfer Wiedzy są współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Unii Europejskiej oraz budżetu państwa w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego.

Celem targów jest wspieranie i stymulowanie innowacyjności w regionie, popularyzacja i promowanie przedsiębiorczości technologicznej, a także stworzenie platformy prezentacji osiągnięć innowacyjnych lubuskich podmiotów prawnych.

Studentom biorącym udział w przygotowaniu tego przedsięwzięcia serdecznie dziękujemy.

Izabela Głazowska

Azjatycki Kongres na temat Chirurgii Ręki

Prof. Sylwester Gogolewski uczestniczył w 7. Kongresie dotyczącym chirurgii ręki (7th Congress of Asian Pacific Federation of Societies for Surgery of the Hand), który odbył się w dn. 14-17 lutego 2008 w Chinach. Jako invited speaker wygłosił on referat pt.: *Regenerative Medicine in Hand Surgery*. Więcej informacji znajduje się na stronie: <http://www.mvdm.com/apfssh/>.

Krzysztof Białas-Heltowski

wydział
pedagogiki,
socjologii,
i nauk o zdrowiu

Nowy doktor na Wydziale

Na Wydziale Nauk Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej. 25 lutego 2008 roku miała miejsce obrona dysertacji pt. *Nauczanie biologii człowieka w polskim gimnazjum* autorstwa

mgr. Michała Korbelaka. Promotorem był prof. dr hab. n. med. Andrzej Jaczewski (Uniwersytet Warszawski). Recenzentami dysertacji byli: prof. Maria Jakowicka (Uniwersytet Zielonogórski) i prof. Józef Półturzycki (Uniwersytet Warszawski). GRATULUJEMY!!!

Justyna Wypychowska

pion
prorektora
ds. nauki
i współpracy
z zagranicą

Posiedzenie Rady Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo- Technologicznego

21 stycznia 2008 r. w siedzibie Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości odbyło się posiedzenie Rady Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego. W czasie obrad przedstawiono i przyjęto Projekt Strategii Parku Naukowo-Technologicznego na lata 2008-2012 (<http://www.pnt.uz.zgora.pl/>, sekcja *Historia*), przygotowany przez Prezesa Fundacji prof. Józefa Korbicza oraz Dyrektora Fundacji dr. inż. Sławomira Kłosa. Gośćmi spotkania byli kierownicy Laboratoriów uwzględnionych w Projekcie Strategii, którzy przedstawili projekty budowy i zakres działalności Laboratoriów. Kolejno wystąpili:

- prof. Mieczysław Kuczma – Laboratorium Budownictwa,
- dr hab. inż. Adam Kempski – Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej,
- prof. Maria Kowal – Laboratorium Technologii Drewna,
- dr hab. inż. Grzegorz Benysek – Laboratorium Odnawialnych Źródeł Energii, z Laboratorium Technologii Informatycznych:
- dr inż. Janusz Baranowski – Akademia CISCO,
- w zastępstwie dr. inż. Wojciecha Zająca – mgr inż. Sebastian Pawlak – Pracownia Komputerowo-Wspomagane Projektowania Urządzeń Elektronicznych
- dr inż. Sławomir Kłos – Pracownia Symulacji Procesów Produkcyjnych.

Podczas dyskusji podjęto tematy związane z rozwojem Parku, omówiono możliwości stworzenia nowych kierun-

ków studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim, na które istnieje zapotrzebowanie w przemyśle oraz zapoznano się z koncepcją połączenia nauki i przemysłu Prezydenta Nowej Soli Wadima Tyszkiewicza.

Więcej informacji o Parku na stronie <http://www.pnt.uz.zgora.pl/>.

Katarzyna Skrzypek

...Dział Współpracy z Zagranicą

Wizyta delegacji z BTU Cottbus na Uniwersytecie Zielonogórskim

6 lutego 2008 r. miała miejsce wizyta delegacji z Brandenburgskiego Uniwersytetu Technicznego z Cottbus na naszym Uniwersytecie. Delegacji przewodził Prezydent BTU Cottbus – prof. Walther Ch. Zimmerli.

Podczas wizyty władze naszej Uczelni dyskutowały z gośćmi na temat zintensyfikowania oraz poszerzenia obszarów współpracy. Dyskusja zakończyła się podpisaniem przez Rektora UZ, prof. Czesława Osękowskiego, oraz Prezydenta BTU Cottbus umowy bilateralnej, w ramach której możliwe jest m.in. prowadzenie programów podwójnych dyplomów.

Po oficjalnej części spotkania goście zwiedzali nasz Uniwersytet (Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Instytut Budownictwa, Centrum Komputerowe, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości) oraz udali się na rozmowy w ramach zainteresowanych współpracą Wydziałów. Wizyta zakończyła się uroczystym obiadem, podczas którego prowadzono rozmowy w miłej i przyjaznej atmosferze. Około 15:30 miało miejsce pożegnanie gości.

BTU Cottbus jest jednym z najstarszych naszych partnerów, z którym prowadzimy intensywną współpracę. Kontakty naukowe i wspólne działania ułatwia bliskie sąsiedztwo między Uniwersytetami. Dzięki umowie podpisanej w dniu 6 lutego możliwa jest m.in. wymiana kadry akademickiej oraz studentów w celu odbywania badań naukowych, studiów i staży, współpraca w zakresie programów i metod nauczania oraz prowadzenie wspólnych projektów badawczych, a także programów podwójnych dyplomów.

Marzena Proga

...Dział Nauki

Program wspierania nauki polskiej w 2008 r.

Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej (FNP) przedstawiła nowy program na 2008 r. Środki przeznaczone na wsparcie nauki mają trafić do naukowców i instytucji nauko-

wych w formie stypendiów, nagród i różnego rodzaju subwencji.

Zgodnie z przekazaną informacją FNP realizuje założenia tak, aby środki przyznawane indywidualnym naukowcom przyczyniały się do zwiększenia ich niezależności i samodzielności naukowej. Stąd w 2008 r. podwyższona została wartość wielu przyznawanych przez fundację nagród, subsydiów i stypendiów.

W poprzednim *Miesięczniku* (2/158, str.43) podano ogólne informacje nt. programu wspierania nauki w 2008 r. Wszystkie informacje o zasadach konkursów, formularze wniosków oraz dane kontaktowe zamieszczone są w dziale Aktualne programy FNP na stronie internetowej Fundacji: http://www.fnp.org.pl/programy_aktualne/nagrody_stypendia.html.

Poniżej przedstawiono terminy składania wniosków, które obecnie zostały określone przez Fundację, a które nie były jeszcze znane w poprzedniej informacji na ten temat:

- Program *MPD* – Międzynarodowe Projekty Doktoranckie (NOWOŚĆ): **15 marca 2008 r.**
- Program *TEAM* – subsydia dla zespołów badawczych realizujących projekty z udziałem młodych naukowców (NOWOŚĆ): **do 15 marca i do 30 września**
- Program *WELCOME* – subsydia dla uczonych z zagranicy na tworzenie zespołów z udziałem młodych naukowców w Polsce (NOWOŚĆ): **15 kwietnia 2008 r.**

Bożena Bieżańska

bUZ

minął już półmetek

„bUZ do kariery” jeździ w trasę już od 25 lutego. Niemal codziennie. Za nami takie miasta jak: Zielona Góra (25.02; 3.03; 10.03), Żagań (26.02), Żary (27.02; 17.03), Nowa Sól (28.02), Szprotawa, Kożuchów (4.03), Legnica (5.03; 6.03), Gorzów Wlkp. (11.03; 12.03), Lubin (13.03; 14.03), Polkowice (14.03), Lubsko (17.03), Wolsztyn (18.03), Krosno Odrz., Gubin (19.03), Zgorzelec (26.03), Leszno (27.03; 1.04), Sulechów, Świebodzin (28.03), Bolesławiec (31.03), Słubice (2.04), Głogów (3.04).

Przed nami w programie jeszcze tylko pięć miast: Międzyrzecz (8.04), Międzychód (9.04), Skwierzyna (10.04), Góra, Wschowa (15.04) i Jelenia Góra (16.04; 17.04). Okazało się, że mimo intensywności wyjazdów nie jesteśmy w stanie odwiedzić wszystkich miejscowości, które byśmy chcieli. Wybraliśmy więc te największe.

Po ponad miesięcznych doświadczeniach wiemy już, że należy bardzo nisko skłonić głowę przed studentami, którzy mieli i w dalszym ciągu mają do wykonania bardzo trudną i męczącą pracę. Nie do przecenienia jest ich inwencja i pomysłowość w prowadzeniu zajęć z uczniami różnych szkół, w klasach o różnych profilach. Ze zdumieniem obserwowałam studentów elektrotechniki, którzy w jednym z liceów trafili do klasy humanistycznej. Swoje zadanie wykonali bezbłędnie. I oni, i uczniowie po lekcji byli bardzo zadowoleni. Furorę na szkolnych korytarzach robią studenci budownictwa. Wystarczy, że pojawiają się w swoich białych kitlach i kaskach, a do

dyrekcji szkoły ustawiają się delegacje uczniów, żeby to właśnie oni w ich klasie mogli poprowadzić zajęcia. Wbrew pozorom, ogromną popularnością cieszą się też zajęcia ze studentami matematyki. Szczerze mówiąc, można by było wymienić niemal wszystkich studentów, którzy dotychczas jeździli bUZem i każdego pochwalić za zaangażowanie w tę bardzo trudną akcję. Wiele wydziałów wykorzystało okazję i systematycznie przekazuje nam materiały informacyjne, które trafiają do odpowiednich szkół w odwiedzanych przez nas miastach.

W każdej z odwiedzonych przez nas szkół prowadzimy konkurs, polegający na odpowiedzi na niezbyt trudne pytanie i wypełnieniu kuponu, tzn. podaniu numeru telefonu komórkowego i adresu mailowego. Raz w tygodniu wśród kuponów z poprawnymi odpowiedziami losujemy MP4. Dzięki temu na półmetku naszej trasy mieliśmy już stworzoną bazę złożoną z ponad 2 tysięcy adresów mailowych tegorocznych maturzystów, którzy regularnie są informowani o Dniach Otwartych i ofercie Uniwersytetu Zielonogórskiego na nadchodzący rok akademicki. Na zakończenie akcji nasza baza powinna liczyć ok. 5 tys. adresów do wykorzystania w tegorocznej promocji rekrutacji.

bUZ w szkołach jest przyjmowany bardzo pozytywnie. Zarówno uczniowie jak i nauczyciele uważają, że nowatorska forma promocji UZ jest trafiona. Czy odniesie oczekiwany skutek? Zobaczymy w lipcu.

Na pewno Biuro Promocji przygotuje podobną akcję na październik, listopad i grudzień. Wtedy będziemy mogli pozwolić sobie na mniej wyczerpujący rozkład jazdy. Wszystkich zainteresowanych akcją zapraszamy na strony:

www.buz.uz.zgora.pl

<http://www.gazetalubuska.pl/apps/pbcs.dll/section?category=BUZDOKARIERY>

Ewa Saperko

BUZOWICZE W GORZOWIE WLKP.

WYBRANE LOGO (AUTOR KRZYSZTOF MAJCHER)

PROJEKTY BIORĄCE UDZIAŁ W KONKURSIE:

Konkurs na logo Naukowego Koła Mostowego rozstrzygnięty

W związku z coraz szerszą działalnością Naukowego Koła Mostowego UZ, opiekunowie koła uznali potrzebę upowszechnienia jego działalności. W tym celu utworzona została strona internetowa koła, na której będzie widniało stosowne logo.

W związku z powyższym na drugim w roku akademickim 2007/2008 posiedzeniu Naukowego Koła Mostowego UZ ogłoszono konkurs na logo NKM. Na kolejnym posiedzeniu konkurs został rozstrzygnięty.

Do konkursu zgłoszono 11 prac autorstwa studentów członków koła. Zdaniem organizatorów konkursu, każda z prac prezentowała ciekawe ujęcie artystyczne i odznaczała się wysokim poziomem graficznym.

Za najlepszą pracę uznano logo wykonane przez studenta IV roku budownictwa specjalność: *drogi i mosty* – KRZYSZTOFA MAJCHERA, które otrzymało 18 głosów. Drugie miejsce w konkursie przypadło egzekwo studentkom V roku budownictwa specjalności: konstrukcje budowlane i inżynierskie – MAŁGORZACIE I ELŻBIECIE DZIEMIERZ. Trzecie miejsce zajęła MAŁGORZATA DZIEMIERZ.

Laureaci konkursu otrzymali nagrody książkowe o tematyce mostowej.

Opiekunowie koła
prof. Adam Wysokowski
mgr inż. Anna Staszczuk

Karnawał z muzyką

Późnym popołudniem 31 stycznia 2008 roku w kierunku auli Uniwersytetu Zielonogórskiego podążali elegancko ubrani studenci Zielonogórskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Dotarli tu szczęśliwcy – ci, którym udało się zdobyć zaproszenie. Zarząd ZUTW zaprosił na koncert także inne lubuskie UTW; z zaproszenia skorzystały organizacje z Nowej Soli, Szprotawy i – już nie lubuskiego, ale od lat zaprzyjaźnionego - Głogowa. Sala wypełniła się, część słuchaczy musiała korzystać z dostawionych krzeseł. Wśród zaproszonych gości zasiedli: prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski, Rektor Uniwersytetu i prof. dr hab. inż. Wiesław Miczulski, Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sulechowie wraz z małżonkami. Pani Zofia Banaszak, prezes Zielonogórskiego UTW podziękowała JM Rektorowi Czesławowi Osękowskiemu, który objął patronat honorowy nad koncertem, za pomoc, jakiej ZUTW doświadcza od władz uczelni.

Recepta na dobry koncert karnawałowy? Strona muzyczna to kompozycje rozrywkowe i popularne różnych epok, znane i lubiane „od zawsze”, dobre tempo, pięknie zestrojony zespół wykonawców, świetni soliści i kon-

BOGUMIŁA TARASIEWICZ

feransjer, który potrafi zachęcić publiczność do zabawy. Organizator koncertu - Zielonogórski Uniwersytet Trzeciego Wieku – zadanie to powierzył Lubuskiemu Biuru Koncertowemu. Gorące brawa, jakimi publiczność powitała lubiany zespół kameralny *Quodlibet Orchestra*, rozpoczęły wieczór, podczas którego wielokrotnie nogi rwały się do tańca, a ręce same składały się do oklasków. Operetki, musicale, muzyka filmowa - słuchaliśmy kompozycji J. Straussa, F. Lehara, G. Bizeta J. Offenbacha, A. Chaczaturiana, C. Portera, H. Manciniego i innych - znanych i lubianych.

Solistką koncertu była Bogumiła Tarasiewicz. Śpiewaczka dysponuje mocnym mezzosopranem o pięknym brzmieniu, który mogliśmy podziwiać w lirycznej „Pieśni o Wili” F. Lehara, melodyjnym utworze „Plaisir d’amour” J.P. Martiniego i „Fiołkach z Nicei” D. Buday’a, a na bis – w piosence „Przetańczyć całą noc” z musicalu „My fair Lady” F. Lewego. Mnie najbardziej urzekła „Habenera” z opery „Carmen” G. Bizeta, wykonana w sposób świadczący o ogromnej dojrzałości artystki, dysponującej środkami ekspresji ze swobodą, ale równocześnie ze świadomością efektu, jaki chce osiągnąć. Słuchając pieśni pięknej, ale niebezpiecznej Cyganki czuliśmy dreszcze na plecach.

Jako soliści wystąpili także perkusiści. Edward Piniuta grał – z towarzyszeniem fortepianu i kontrabasu – na niezwyklej instrumentacji. Bęben stalowy (*steel drums*) pochodzi z Karaibów, których mieszkańcy znaleźli zastosowanie dla porzuconych metalowych beczek. Jedna płaszczyzna obciętej beczki ma kształt wkłęsłej miski z zaznaczonym wzorem brzmieniowym. Instrument ma niezwykle dla naszego ucha dźwięk, słuchacze zaskoczeni byli możliwością wygranania na nim melodii. Waldemar Franczyk przedstawił show wymagający wielkich umiejętności technicznych. Żonglował pałeczkami nie tracąc – coraz bardziej gorącego - rytmu, za co publiczność nagrodziła go rzęśistymi oklaskami.

Quodlibet Orchestra to zespół niewielki, ale uzyskujący bogate brzmienie, które zawdzięcza dobremu transkrypcjom prezentowanych utworów, a przede wszystkim – umiejętnościom wykonawców. Byli nimi: Roman Burak – I skrzypce (pięknie zagrana „Rapsodia cygańska” F. Ihlau’a), Krzysztof Kowalik – II skrzypce, Rafał Ciesielski – klarinet, Karol Schmidt – fortepian, Janusz Lewandowski – kontrabas i – wymienieni powyżej – perkusiści. Koncert prowadziła Elżbieta Kusz.

Kończący koncert – jak każda tradycja – „Marsz Radetzky’ego” J. Straussa, orkiestra grała z towarzyszeniem rytmicznych oklasków. Publiczność długo nie chciała wrócić z magicznego świata muzyki do realności czwartkowego wieczoru.

Barbara Konarska
fot. Stefan Szczepny

OD LEWIEJ: WALDEMAR FRAN CZYK, EDWARD PINIUTA,
PRZY FORTIEPIANIE KAROL SCHMIDT

QUODLIBET ORCHESTRA

Spotkanie Zarządu ZNP z JM Rektorem

31.01.08 odbyło się spotkanie zarządu ZNP z J.M. Rektorem prof. Czesławem Osękowskim. Uczestnicy spotkania zapoznali się z najważniejszymi problemami dotyczącymi sytuacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w aspekcie działań socjalnych i finansowych. W dyskusji poruszono problemy finansowania Uczelni z dotacji ministerialnej. Wyrażono głębokie niezadowolenie z powodu niskich nakładów budżetowych na szkolnictwo wyższe hamujących wzrost wynagrodzeń i wpływających na jakość kształcenia studentów oraz poziom badań naukowych.

Zwrócono uwagę na pozytywne działania władz Uczelni w sferze planowania budżetowego i pozyskiwania funduszy unijnych. Z zadowoleniem przyjęto informację o powiększeniu kwoty przeznaczonej na finansowanie funduszu socjalnego. Przedstawiono opinię ZNP w sprawie ośrodków wypoczynkowo szkoleniowych w Lubiatowie, Karłowie, Łagowie i Lubrzy. Omówiono sytuację placową w grupach pracowników naukowo dydaktycznych i administracyjnych niezbędnych do funkcjonowania Uczelni.

Życzenia

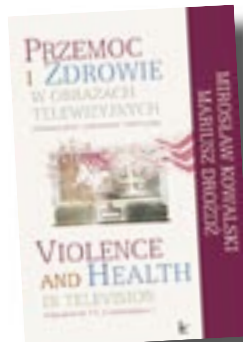
*Szanowny Magnificencjo Rektorze,
z okazji wyboru
na kolejną kadencję 2008-2012
najserdeczniejsze życzenia zdrowia,
wszelkiej pomyślności,
owocnej współpracy
oraz wytrwałości w dążeniu
do rozwoju Naszej Uczelni*

składa:

Prezes i Zarząd Związku

Nauczycielstwa Polskiego na UZ

Nowości wydawnicze

MIROSŁAW KOWALSKI.
Przemoc i zdrowie w obrazach telewizyjnych. Edukacja przez 'codziennosc' telewizyjną
Violence and health in television (education by TV "commonplace")
Wydanie I, Kraków 2008, Format B5, Objętość 184 strony

Codziennie zalewa nas potok wiadomości. Wpatrzeni jesteśmy w bohaterów reality show i seriali. Czy wokół nadal jest świat rzeczywisty czy ten wykreowany przez media? W dużej mierze żyjemy tym, co przedstawia nam gazety, powiedzą prezenterzy programów informacyjnych radia czy telewizji. Nie jesteśmy w stanie uchronić się przed wpływem informacji na naszą podświadomość, jeżeli uczestniczymy w normalnym nurcie obecnego życia. Pewnie nie jest to takie złe, o ile za informacją nie kryje się kłamstwo i oszustwo. Problemy zaczynają się dopiero wtedy, gdy ograniczymy nasze postrzeganie świata jedynie do tego, co przyniosą nam media.

Książka Mirosława Kowalskiego (Uniwersytet Zielonogórski) i Mariusza Drożdża (Telewizja Polska) obejmuje dwa obszary zagadnień. Pierwszy koncentruje się wokół odpowiedzi na pytanie: W jaki sposób programy telewizyjne oddziałują na widzów? Autorzy skupiają się tu przede wszystkim na przemocy w mediach. Drugi obszar, to przedstawienie zdrowia jako wartości w programach telewizyjnych.

Książka zasługuje na uwagę co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze dotyczy aktualnej problematyki związanej z istotnymi zagadnieniami pedagogicznymi. Po drugie Autorzy podjęli się dokonania analizy teoretycznej dwóch ważnych społecznie zagadnień: przemocy w mediach i jej oddziaływania na odbiorcę oraz problematyki zdrowia w programach telewizyjnych.

Mariusz Gwozda

IRENEUSZ SIKORA
Młodopolska florystyka poetycka
Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa, Wałbrzych 2007
format B-5, stron 312

Jednym z głównych celów stawianych w tej pracy było wykrycie prawidłowości w doborze i popularności pewnych motywów kwiatowych, a także ustalenie powtarzalności ujęć i chwytów oraz ich kulturowej genezy i funkcji artystycznej - stąd też maksymalnie szeroki dobór twórców wybitnych i powszechnie akceptowanych w historii literatury, obok twórców dotychczas nieuwzględnianych w badaniach wyobraźni poetyckiej okresu, poetów drugo- i trzeciorzędnych. W pełni podzielałem bowiem, wypowiedziany przy innej okazji,

sąd Józefa Bachórze, że „w twórczości drugorzędnej winny się lepiej niż w arcydziełach odzwierciedlać upodobania i nastroje opinii oraz bezpośrednio w życiu kulturalnym istniejące zapotrzebowanie estetyczne [...]”. W wypadku symboliki kwiatów sąd ten znalazł w niniejszej pracy pełne potwierdzenie. Również świadomie zrezygnowałem z prób wartościowania estetycznego poszczególnych tekstów - zarówno przy ich wstępnym doborze, jak i konkretnych poczynaniach analityczno-interpretacyjnych.

Obszerny materiał poetycki uporządkowany został przy zastosowaniu kryterium interpretacyjnego zaproponowanego przez Marię Podrazę-Kwiatkowską, kryterium frekwencji, częstotliwości pojawiania się danego motywu florystycznego w tekstach poetyckich. „Dopiero bowiem owa częstość występowania jest znacząca, dopiero ona wskazuje na funkcję symboliczną danego składnika świata poetyckiego [...]”.

W interpretacyjnej części pracy dominuje, umownie rzecz określając, „botaniczno-encyklopedyczne” ujęcie i usystematyzowanie młodopolskiej florystyki, nie zaś ujęcie zagadnieniowe bądź problemowe. Inaczej mówiąc: to motyw „rządzi materiałem”, dany florystyczny symbol-kłucz jest ośrodkiem, centralnym punktem rozważań, nie zaś idea, zagadnienie, problem „odbijający się” w kwiatowej symbolice. Jedynie w wypadku kwiatów egzotycznych zastosowano to drugie ujęcie. Stąd też nieunikniona i dostrzegalna w całości pracy jest powtarzalność pewnych problemów i zagadnień, chęć zrekonstruowania młodopolskiego świata wyobraźni florystycznej przesądziła jednak o takiej koncepcji.

[Ze Wstępu]

wyrastają z solidnej wiedzy historycznoliterackiej o epoce Młodej Polski, ze studiów nad twórczością Żeromskiego, Wyspiańskiego i Zapolskiej, z ustawicznie ponawianych przez historyków literatury prób odczytywania tych arcydzieł. Przedstawione przez autora propozycje czytania młodopolskich utworów adresowane są do polonistów szkolnych (i studentów filologii polskiej) i wpisują się w pewien paradygmat szkolnej lektury, nadal sprawdzający się w filologicznej praktyce: punktem wyjścia jest zwykle wiedza o kontekstach dzieła (biograficznych, historycznych, literackich), punktem dojścia – wiedza o jego recepcji, najistotniejsza część rozważań analityczno-interpretacyjnych dotyczy problematyki ideowej i artystycznych właściwości utworów.

Publikacja ta daje zatem czytelnikowi źródłową wiedzę o edukacyjnych dziejach Młodej polski i równocześnie jest propozycją możliwych dzisiejszych odczytów wybitnych dzieł epoki”.

[ze Wstępu]

red. D. DOLAŃSKI,
B. NITSCHKE,
In Gremio. Studia nad
Historią, Kulturą i Polityką,
t. 1., s. 134, oprawa broszurowa, 16,7 x 23,5 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

IRENEUSZ SIKORA
Czytanie młodopolskich arcydzieł. Szkolny paradygmat lektury,
s. 240, oprawa broszurowa, 20,5x14,5 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„[...] Praca Czytanie młodopolskich arcydzieł świadomie wpisuje się w nurt literaturoznawczej refleksji nad obecnością Młodej Polski w szkolnej edukacji lite-

rackiej, proponując dwojaki sposób oglądu tego zagadnienia.

Część I. Oswajanie modernizmu ma charakter historyczny w tym sensie, iż skrupulatnie odtwarza moment zerknięcia się szkoły polskiej w Galicji (zaborze austriackim) z jej współczesnością literacką, z nowoczesną, nowatorską, zbuntowaną literaturą najmłodszego pokolenia, a następnie długotrwały proces edukacyjnego oswajania, dostosowania do poznawczych, moralnych, estetycznych i kształcących wymagań tej oświatowej instytucji. Wystarczy uważnie wczytać się w tę obszerną część pracy, aby zauważyć, jakim uproszczeniem, zniekształceniem – czasami wręcz manipulacją – poddawano twórczość i pojedyncze utwory pisarzy młodopolskich. Taka wiedza o „szkolnych początkach” literatury Młodej Polski ogromnie może wzbogacić naszą historycznoliteracką świadomość.

Część II. Czytanie młodopolskich arcydzieł jest propozycją dzisiejszego interpretacyjnego oglądu wybranych utworów z epoki, dzieł, które w szkolnym kanonie lektur zadomowiły się przed kilkudziesięciu co najmniej laty i pozostaną – takie jest chyba pragnienie każdego polonisty – na co najmniej drugie stulecie wśród lektur obowiązkowych wykształconego Polaka. Interpretacje te

Artykuły:

Andrzej Gillmeister, Metus gallicus i libri sibillini. Kilka uwag politycznych o społecznych przyczynach prodigium;

Przemysław Szpaczyński, „Wazowie” czy następcy i przedstawiciele dynastii Jagiellonów? Kilka uwag w sprawie problemu ciągłości dynastycznej w Rzeczypospolitej Obojga Narodów po śmierci Zygmunta II Augusta Leszek Belzyt, Szlachta rodowa w miastach rezydencyjnych Rzeczypospolitej i Czech na przełomie XVI i XVII wieku. Porównanie strukturalne na przykładzie Krakowa, Warszawy i Pragi czeskiej;

Kamil Banaszkowski, Rewolucja, powstanie, początek niepodległości czy niepotrzebny zryw? – Poglądy polskich uczestników i obserwatorów wokół poznańskiej Wiosny Ludów;

Bohdan Halczak, Michał Śmigiel, Działalność oddziału UPA Mychajło Fedaka „Smyrno” w Beskidzie Niskim w latach 1945-1948;

Dominika Jaros, Skargi polskie do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu w latach 1993-2006; Magdalena Balak-Hryńkiewicz, Pozycja regionu w państwie w ujęciu teoretycznym.

Recenzje i omówienia:

Augusto augurio. Rerum humanarum et divinarum commentationes in honore Jerzy Liderski, ed. C.F. Konrad, Franz Steiner Verlag, Stuttgart 2004, ss. 203 (Andrzej Gillmeister, Daria Janiszewska);

Ks. Tadeusz Fitych, Struktura i funkcjonowanie nuncjatury Giovanniego Battisty Lancelottiego (1622-1627), Opole 2005, ss. 904 (Tomasz Kałuski);

Katarzyna Szafer, Ziemiaństwo jako elita społeczeństwa polskiego w Wielkopolsce na przełomie XIX i XX wieku, Zielona Góra 2005, ss. 198 (Tomasz Nodzyński)

[ze Spisu treści]

Piotr Szurek „Autoportret”, technika mieszana na papierze, 2007, 150x150cm

Alicja Lewicka-Szczegółka
„Bajka o dziewczynce i różowym domku”
instalacja fotograficzna, 2007
Wystawa „Miejsce do mieszkania, miejsce do kochania”
Galeria Miejska, Wrocław 2008